

pÚvodní snímek / Miroslav Barták na Východě * Esej / Úvaha o černém humoru * Dvojrecenze /

e-GAG

A) SzpUlky (polské výročí); **B) Hilden cartoons** * Z domova / L. F. Piperek: **Slíva „70“**, **Steska**, **Rakus**, **Košťýř**, **Neprakta**, **Renčín**, **Born**, pasáž **Lucerna** * **Kalendárium** * Časopisy / **Eulenspiegel** 6; **FenaMizah**; **Bumerang**, **Sorry** * Galerie vítězů / **Kowalska-Wieczorek** (Polsko) * Retro / **Neprakta a Mistři** * Z pošty / **Blahopřání k 75** * O humoru / **Z tisku** * **GAG** / **V létě jinak!** * Z Polska / **Żyrardow**, **Korfantow**, **Niemodlin**, **Legnica** * Ze světa / Rakousko, Slovensko, Belgie, Norsko * **Mistři pláten** / **Poslední večere** (s trochou sportu) * **Chlubna** / **Šírův „Macek“** * **Blíženci** / **Humo-DEVA** + **Jak si poradit se**

štamgastem * **Archív** / Hlásí se **Šejdrem!** (zatím jen obálka) * **Recenze** / **F. Dostál** + **E. Holý** * **Výsledky** / Lucembursko, Portugalsko, Irán, Itálie, Belgie, Turecko, Makedonie, Chorvatsko, Brazílie, Norsko * **Propozice** / Irán, Německo, Bulharsko, Belgie, Korea, Čína, Srbsko, Chorvatsko, Argentina, Itálie, Rusko, Maďarsko

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2017 / 6-7 XV. ročník

KRESBY: ADDAMS, AFKAN, ALIPOR, AVILA, BELORTAJA, BÖHME, BOSC, DAGSSON, DEMIRCI, DIMITRIJEV, FUNKE, GLIWA, GOMEZ, GRANIAK, GUTSOL, HENNIGEROVÁ, HOHL, HOLÝ, CHAVAL, CHARB, JAFARZADEH, KLAMANN, KOŠTÝŘ, KOWALSKA, KUSTOVSKIJ, LABEDZKI, LUCZYŃSKI, MAKAL, MYSYROWICZ, NEHHAGI, NEPRAKTA, PARTANEN, PERNECKÝ, POSTRUZIN, POPOVIČ, PRALOVSKÝ, PSHENYANIKOV, ROSTLAPIL, SEARLE, SEIFERTOVÁ, SIGMUND, SINE, SILVEIRO, SLÍVA, STESKA, STROHMAYER, SZUMOWSKI, ŠÍR, TEICHMANN, TOMASCHOFF, VALOCKÁ, VICO, ZARADKIEWICZ...^{AJ}

pÚvodní foto / Vtipy a úsměvy - koho by to nepotěšilo?

Mladí lidé na výstavě kresleného humoru! Usměvaví, navíc ženského typu... A ještě ke všemu mistr nadnárodního humoru beze slov **Mirek Barták**... Paráda. Slovákům můžeme závidět. Proč tohle nemůžeme nafotit v Motole, na Bulovce či aspoň v poliklinice pod Marjánkou? Samozřejmě, šťouralové si vždycky něco najdou. Třeba, že ty holčičky se smějí na fotografa a ne obrázkům nad hlavou. A viděly je vůbec? Jiné snímky z Prešova však dosvědčují, že pár takových se vždycky najde - viz rubrika Ze světa! (g)

Vlevo panel s plakáty Slívových výstav, vpravo poslední - ještě čerstvá - litografie

PhDr. Lubomír Filip Piperek:

Představíme-li si pokladnici českého humoru jako velikou kredenc, tak nahoře bude ležet složka s intelektuálními, až příliš sofistikovanými kresbami Nepraše, Sopka, Načeradského a jiných umělců, kteří tuto činnost považují jen za jakési soukromé oddychové bystření intelektu. Založili v Praze *Křížovnickou školu čistého humoru bez vtipu* a jejich dílka, bohužel bez zamýšlené recese, dosvědčují správnost tohoto názoru. Pokus oddělit humor a vtip je úděl hodný Tantala, který, jak víme, stojí ve vodě pod stromy obsypanými ovocem, ale nemůže se nijak občerstvit.

Pod skříní pak budou ležet v zapomnění školácké kresby, pouhé ilustrace dávno vyprávěných anekdot, víceméně pornografického rázu, různé ty Trnky-brnky a nechutní Pivrcové.

A teprve, až skříní otevřeme, na horním „fochu“ budou úhledně složeny grafiky, kresby a malby Jiřího Slívy. Ten bezesporu patří mezi špičky kresleného humoru nejen u nás, ale jak řada ocenění, výstav a spolupráce s časopisy a nakladatelstvími v Německu, Švýcarsku, Francii a leckde jinde dosvědčuje, i k významným kreslířům evropského formátu.

O autorově životě by se dala proslovit celá přednáška, neřku-li epopej. Je stejně rozmanitý jako jeho gagy. Na střední škole strojně vystudoval slévárenství, absolvoval Vysokou školu ekonomickou a v roce 1971 nastoupil do oddělení prognostiky Ústavu pro filosofii a sociologii ČSAV.

Zabýval se nejprve básnickou tvorbou, až v roce 1973 přešel od Múzy psané k té malířské a spolupracoval s mnoha časopisy a novinami, Mladou frontou a Mladým světem počínaje a Květy, Stadiónem a Dikobrazem konče. V roce 1979 skončila, těsně před dosažením kandidatury věd, Slívova vědecká kariéra a on se začal věnovat jen své tvorbě. Již v té době spolupracuje se švýcarským humoristickým týdeníkem Nebelspalter. Také v berlínském naklada-

telství Eulenspiegel vydal knížku cirkusového humoru Allerlei Zirkus, a nakladatelství Supraphon vydalo sbírku jeho kreseb s hudebními motivy Konžerty.

Nahoře černovlasý Jiří Slíva se svými vzory. Dole šedivý Jiří Slíva opět s Grafičankou.

Hudba je ostatně dodnes neodmyslitelnou součástí jeho tvorby i života. V mládí spoluzakládal plzeňskou beatovou skupinu The Spiders, počátkem sedmdesátých let bubnoval v Činoherním klubu v pásmech Vodňanského a Skoumala, od roku 1980 působil jako kytarista v Grafičance. Myslím, že jej více než tyto nedokonalé výčty přiblíží jeho vlastní vyznání: „Mám rád jazz, Beatles, Suchého a Šlitra, dada, Federika Felliniho, Chaplina, Woodyho Allena, Borise Viana, Monthy Python, Karla Nepraše, Saula Steinberga, Rolanda Topora, René Magritta, Jiřího Šalamouna, Jiřího Sopka, Maxe Ernsta, Aloise Mikulku jakož i spoustu dalších...“

Knížka, kterou vydal ke svým sedmdesátinám, se nazývá „Nonsens? Nesmysl!“. Dovolte mi prosím jakousi malou, ale podle mne nutnou odbočku sémantickou. Ano, většinou chápeme slovo „nonsens“ jako „to je nesmysl“. A právě to do jisté míry nesmysl je – alespoň v rámci umělecké tvorby. Tohle anglické slovíčko vysvětluje nejpočetnější zdroj – Websterův slovník: „Jde o básnický nebo literární výtvor, humorného či rozmarného charakteru, typický kuriózními

nápady, groteskními tématy, charaktery a činnostmi, které často mají zdání serióznosti, ale přitom se vymykají běžnému nebo obecně přijímanému myšlení“. Tak zde máte v kostce charakteristiku Slívovy tvorby, i když, jak už to u lexikonů bývá, snad trošičku kostrbatou. Je typické, že autor začínal jako autor právě takových básniček, kterým se také někdy říká „limerick“, podle severoirského města, kde se autoři tohoto ražení v 19. století sdružovali. Z nich je jistě nejznámější Edward Lear a jeho „Book of Nonsense“ z roku 1846. Knížka byla přeložená několikrát do češtiny a poslední vydání, ilustrované Aloisem Mikulkou, je u nás dostatečně známo.

Jako důkaz Slívovy všestrannosti a toho, že literární nonsens rozvíjí stále, si dovolím z jeho delší básně Beduíní někdy z roku 1975 ocitovat jen jednu sloku. „A když jejich velbloudy, jedno-, dvoj- či trojhřebé, svrbí hrby, drby, beduín je podrbe. Oba dva pak přijmou s díky vodu s několika říčky, popřípadě s datlemi, a vždy se pěkně zatlemí...“

Konečně se dostáváme k autorově tvorbě výtvarné. Po formální stránce zaujme poetická až něžná linie jeho práce, vyznačující se precizní kresbou. Sám autor k tomu napsal: „Křehká linka, to je něco vynikajícího. Vydá za tisíce tlustejch. A pravda přichází na křídlech holubic, nikoliv na dubových palicích.“ Figury nepitvoří, nesnižuje se k humoru dlouhých nosů, odstávajících uší (snad kromě Kafky) povislých břich a jinak zkarikovaných postaviček. Nedeformuje, podává je nanejvýš seriózně a právě tím nás oslovuje a vtahuje nás do oněch podivuhodných humorných situací.

Subtilní, jemně šrafovaná linie a hravý humor je jednoduchý, ale jen zdánlivě. Ve skutečnosti vyžaduje celou naši pozornost v celku i v detailech. Nápadná výrazová zkratka a lapidárnost nás nutí v kresbě hledat souvztažnosti a podstatu vtipu. Sám Slíva se vyznal, že ho oslovila Schopenhaurova myšlenka, že je „pořád lepší něco dobrého vynechat než přidat něco nicneříkajícího.“ On v jakémsi článku tvrdí, že, že to vyčetl z knížky, nahlíží v tramvaji přes rameno jakési postarší dámy. To však je pro něj typická nadsázka, osobně věřím, že ve skutečnosti se jedná o samý hluboký základ autorovy tvůrčí filosofie. Podstatou jeho tvorby

je jedinečnost zdánlivě prostého nápadu. Jeho fabulační schopnost je nezměrná, snad až nadpřirozená. Vždyť jen na téma gramofonové značky His Master's Voice (to je ten pesek čučící do gramofonové roury) je schopen variovat víc, než tucet bezkonkurenčních fórů. Podobnou univerzální roli u něj hraje obyčejný šálek kávy, a dokáže si s ním vyhrát.

V Slívově tvorbě vystrkuje často růžky jeho původní povolání sociologa. Zde se stává v nejširším slova smyslu společenským kreslířem. Tenhle jeho kreslený humor nejsou jen gagy a fórky, ale i velice seriózní sondy do současného myšlení. Odborným žargonem řečeno, sociálně-psychologický portrét doby. To dokládají m.j. jeho kresby klaunů. Klauni – umělci namáčkání do pootevřené krabičky sardinek, určení ke konzumaci... příkladů najdeme více.

Svět je převrácený naruby, z lahví vína se stávají závodní automobily, z čapích zobáků příbory, z Wikipedie Kiwipedia... To jsou alternativní možnosti myšlení, snad až esoterické výzkumy věcí a činností, které v běžném životě vnímáme úplně jinak. Pocit a prožitek takového paralelního světa slouží k očistě naší mysli a duše humorem a smíchem. Je v tom netušená metafyzika, která vydá za hodiny úporných duchovních cvičení, holotropního dýchání a kdovíčeho ještě. Vždyť Pánbůh má smysl pro humor, i když si ho většinou tříbí právě na našich maličkostech, stejně jako náš humorista. Řečeno slovy Jiřího Slívy: „*Jak říkám, není nic zavazujícíjšího, než nezávazné téma*“.

PhDr. Lubomír Filip Piperek

Kresby: **Jiří Slíva**

Snímky: **Jan Koutek** a archiv

Z pošty / ytšop Z *

7. 6. 2017

To je dobrý, já - ač nezednář - jsem měl tu čest, že si nechali udělat ke 300. výročí založení lože aršík přitisků známek zrovna k té mé. No toto...
J. S.

Slíva nejen na “Šestce”

Jiří Slíva se netají hrdou příslušností k “**Šestce**”, kde už obývá (myslíme) třetí adresu. Po Červeném Vrchu a Babě zakotvil ve VeleSlavině. Nu a pražská Šestka se ke svým *Anderlům, Suchým a Slívům* ráda hlásí. Takže “**Večery s Prahou 6**” (viz plakátek vlevo) na hlavní Dejvické ulici krom *Elišky Fuchsové “Kaplicky”* pozvaly (ty Večery!) i nastávajícího sedmdesátníka na “live”. Abychom nezapomněli: též další karikaturisté, nejen *Jiří Winter “Neprakta”*, patří k Praze 6 - zesnulý **Dušan Pálka** i živý **Aleš Vyjídák**; konečně sídlí tu i již zmíněná redakce **Sorry** v čele s *Fefíkem*.

Ovšem nebyl by to Slíva, kdyby neodmítal četné nabídky k vystavování. Jedna z nich (viz **foto uprostřed!**) se však odmítnout nedala. V Českých Budějovicích totiž znamenala setkání dvou starých kolegů, kteří při různých příležitostech v 70. a 80. letech vystavovali ve stejných “grupách” - třeba při památných *workshopech* v obří papírně ve *Větrní*; tenkrát se to ovšem nazývalo nějak jako *družba umělců s pracujícím lidem* - však se také ten podnik pyšnil názvem *Závody Rudého práva*. Zrovna tak se **Václav Johanus** (na snímku **ten vlevo!**) aktivně podílel na několika výstavách “**Jedenáctky Stadiónu**”. Tu tvořili autoři četných kreslených vtipů, jak je znali početní čtenáři obrazového sportovního týdeníku těch let. Nu a vpravo je plakátek s Jiřího asi nejoblíbenější grafikou - pozvánka na návštěvu výstavy v Galerii Českého rozhlasu “**U tří lvů**” - skončila 2. června tr. (g)

Brazílské obrázky (ale ze Zlína)

Dlouho jsem přemýšlel, jestli napsat tento článek, a bych nevypadal, jak se u nás na Valašsku říká, jako „chvalidůra“. Nakonec jsem si ale řekl: „Proč ne“..., říká Radek Steska. A pokračuje:

V květnu 2015 mne oslovil, do té doby mě neznámý pan **Bohumil Med**. Kraján žijící od r. 1968 v Brazílii. V Praze si koupil knihu „*Letem českým muzikantským světem*“, kterou jsem ilustroval a na základě toho mi nabídnul, abych doprovodil obrázky i jeho knihu „*Música é coisa seria ... mas nem sempre*“ (pro neznalce portugalského: Hudba je záležitost vážná, ale ne vždy), kterou se chystal vydat. (Viz **vpravo!**) Zkušební obrázky byly dle jeho představ a tak začala rok trávající spolupráce, kdy jsem na základě jeho námětů vytvořil přibližně 180 ilustrací, z nichž 160 nakonec v knížce je. Letos v březnu pak tato publikace spatřila světlo světa.

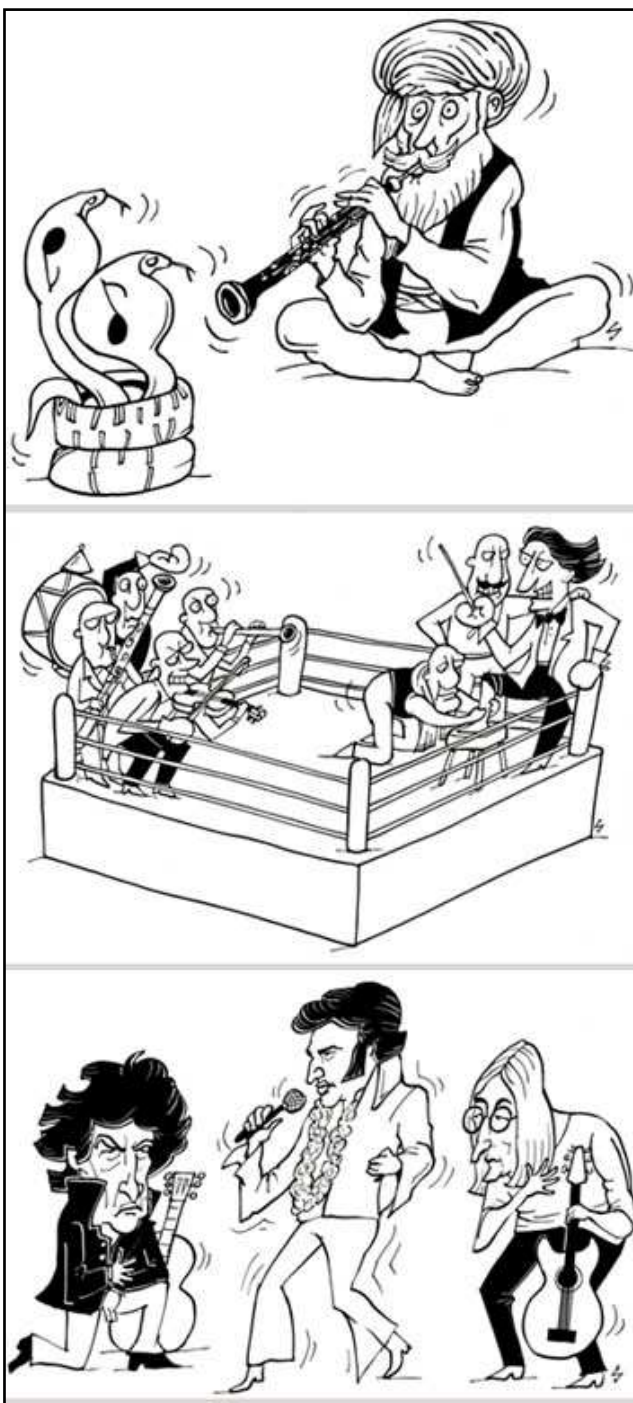

Teprve dodatečně, při kresbě karikatury autora pro obálku knihy jsem zjistil, že pan Med je ve své profesi osobou velmi významnou. V Brazílii se stal profesorem na státní univerzitě v hlavním městě Brasília a při odchodu do důchodu mu byl propůjčen čestný titul *Zasloužilý profesor*. Napsal učebnici hudební teorie, je majitelem hudebního nakladatelství Musimed i největšího obchodu s hudebninami v zemi. A v roce 2002 byl odměněn *Cenou Jana Masaryka Grarias agit* za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. Výčet jeho aktivit je daleko širší, ale mě teprve nyní došlo, že ilustrovat jeho knihu vlastně byla pro mne pocta.

Také mi to objasnilo jeho až puntičkářsky profesorské požadavky na ilustrace, kdy např. požadoval doplnění strun v obrázku na miniaturních houslích, které jsem ve výtvarném zjednodušení vynechal.

Ilustrace jsem tentokrát nedělal formou vtipů, jako u předešlých publikací. Jde spíše o kresby na základě přesného autorova zadání, vycházející z konkrétní situace či událostí popisovaných v knize. Přesto mi to ale nedalo, abych se nepokusil, pokud to šlo, do nich vpašovat alespoň trochu humoru.

I tak to byla pro mne velmi zajímavá a nová zkušenost. Navíc mi umožnila seznámit se osobně (pan Med mne navštívil ve Zlíně, kde - jak mi sdělil - dva roky hrál v místním symfonickém orchestru) s velmi zajímavou a významnou osobností. Fascinovala mne jeho energie a plány do budoucna v jeho věku 78 let. Kniha je bohužel v portugalské, takže jsem si moc nepočítal. Podle ohlasu jeho známých při podpisovém večeru, které mi tlumočil, mám však pocit, že jsem českým karikaturistům a kresbě vůbec ostudu neudělal.

Text a kresby: **Radek Steska**

Neprakta, aneb o problému se jménem/firmou Mistra.

Jelikož další GAGmag vyjde až za dva měsíce (viz sdělení na jiném místě), dostaneme se k textu pro 2. číslo Mediažurnálu poněkud opožděně. Jaroslav Kopecký a Ivan Hanousek s laskavým schválením Daniely Pavlatové - Nepraktové vybrali vtipy na téma médií a těmi nyní v redakci proložili celé číslo. **Jiří Winter Neprakta** je

tak po **Dušanu Pálkovi** už druhým českým karikaturistou, jehož vtipy se v časopisu Syndikátu novinářů objevují, přestože už nejsou dost dlouho mezi námi. A soudíme, že nebudou ani posledními. Pracujeme s **Pavlem Hanákem** na medailonku **Michala Hrdého** a v příštím ročníku, kdy vzpomeneme půl století od Pražského jara i 21. srpna 1968, chceme jedno číslo věnovat vtipům z tehdejšího tisku. Ale nepředbíhejme - nejprve se těšte na retro-Nepraktu, včetně vyprávění o tom, jak se podle *Ústavu pro jazyk český* má správně psát jeho jméno! (r)

Metropole: Political cartoons “pod ocasem”

V samém centru Prahy, v nejlepším možném (nebo nejširším) místě pasáže Lucerna (nedaleko od vchodu do kina Lucerna a do kavárny Lucerna, tam, kde si za sklem kdysi pochutnávali Pražáci i venkované v bufetu Lucerna, se kolínský Novák dočkal překvapení. Poslal tři fotky z pod ocasu koně se sv. Václavem a k nim připojil skromnou řádku:

“Tak jsem ti šel kolem a vidím výstavu v pasáži. Milé překvapení. Krásné místo pro výstavu.”

Takže to ostatní jsme si nejprve chtěli jen *přibásnit*, neb na jednom ze snímků jsou i vstupní panely, takže jsme předem věděli, že jde o Mezinárodní výstavu politických karikatur. Grafík si zřejmě myslí, že když jde o legraci, musejí být písmenka na panelech a plakátu všelijak směšně pokroucená: to je legrace! - **viz vedle**)

Nakonec jsme se však na místo činu vypravili - díky tomu, že se zmíněná pasáž nachází mezi oběma ordinacemi v Praze 1, které GAGmen občas navštěvuje. Mělo to svůj význam, neb jsme si tak mohli doplnit chybějící informace. Kupříkladu, že:

- a) výstava má **56 panelů** a na každém jsou 4 díla, respektive psaná vizitka autora,
- b) vystavuje **5 autorů z 5 států**,
- c) pořádá bratislavský **Euforion** - ze slovensko americké iniciativy generované do osoby **Daryla Cagleho**, jehož aktivity jsou z webu dost známé. A za podpory Visegrad Fondu...

Tak tedy vystavují - USA: **Daryl Cagle**; Slovensko: **Milan Šútovec (Shooty)**; Maďarsko: **Czaba Varga**; Polsko: **Andrzej Mleczko**; Česko: **Pavel Reisenauer**. Mimo maďarského karikaturisty jde o osoby nám důvěrně známé - a pokud jde o oba poslední jmenované, tak nesporně autory v tomto žánru více než jen kvalitní.

Poznámka (aneb Už pokolikáte totéž)

Nikde se zde však nedočteme, že by byla výstava, když už ne spolupořádána, tak alespoň zaštitěna *Českou unií karikaturistů* a tak si musíme už poněkoliť říkat, co je to za organizátory, které platí mezinárodní donátoři, když si nevygooglují, kdo že to v Česku sdružuje karikaturisty (bojí se snad, že by za to nevýdělečný spolek žádal peníze?) A koho by přinejmenším měli pozvat či upozornit na “spuštění akce”, než karikaturisty? Ještě že venkovani chodí centrem, kam už Pražané chodit odvykli, nemaje totiž proč. Díky **Jiřímu Novákovi** tak máme aspoň důvod, proč se na ten Václavák projednou vypravit. Tedy - krom návštěv u zdejších lékařů - zatím bez psychiatra.

(G-men)

Na zámku u Prahy i na břehu Vltavském kousek od zlaté kapličky...

A ještě Slíva. Jak vidět, alba s autorovými vtipy (**vlevo**) ve vitrině mají dost vzduchu, klidně by se tam vešla i další z už 13 vydaných kousků.... Naopak při vernisáži výstavy na nádvoří zámku v *Roztokách* bylo dost plno, naštěstí tu chyběla střecha (**vpravo nahoře**). To v pražském *Hollaru* na pravém břehu vltavském už bylo málem k nedýchání (**dole**). A to prosím *Jiří Slíva* do tohoto posvátného grafického "krcálku" pozval jen ty nejbližší... A jak to vypadalo ve *Zlíně*? Až zase jindy...

Slívova "70" se stane skutečností až 4. července (* 1947 v Plzni) a v *Hollaru* se předvádí nejen jako výtvarník, grafik, leptálista, karikaturista, plakátista a ilustrátor ale i v dalších uměleckých oborech; včetně role muzikanta *Grafičanky s kytarou* (jako bubeník se v té kapele nemohl uplatnit, neb už tam jeden byl - vždyť i ten *Jeňýk Pacák* si místo drumms musel osvojit basování na basu). (red.)

Snímky: **archív**

V Sovových mlýnech na **Kampě**, kde se nachází **výstava Adolfa Borna**, nechyběli **Jiří Slíva** s **Vládou Suchánkem**. Je právě 1. června večer a začíná program. Bude se promítat *Bornografie* a spousta dalších dokumentů. Oba grafikové pak zavzpomínají "na Ádu" - coby jeho kolegové i jako členové "Grafičanky". Nad nimi se právě vznáší Adolf Born se svou staříčkou kresbou....

Z dejvické nory Sorry

Sorrysta **Radek Rakus** vystavoval své vtipy v malých **Velkých Přílepech**. A redakci Sorry se povedlo z webových stránek obce vyjmout a v květnovém vydání informačního "222" věstníku **Klubu přátel Sorry** představit tuto fotku z vernisáže. A nám se zase podařilo překloufat aspoň pár řádek textu k fotce (**Viz!**), kterou jsme si od Fefíka půjčili...

A když už jsme v tom byli, pokračovali jsme v prohlížení dvěstědvacetdvojky a požádali ještě o další tři fotky z ní... Fotografickou tradici výstav v kavárně Dejvického divadla obzvláštnil Fefík tím, že se sám stal fotografem (jo, dneska už to může dělat fakt každý!) a vyfotil zde různé **Košťýře...** Na snímku **vlevo** (tom největším) je starý Košťýř s Fefíkem, a v menší velikosti přidáváme také fotky Košťýře s Ondrou Tůmou, (mj. autorem původního loga Sorry) a vpravo **dole** jsou Košťýřové dokonce dva: starý Jiřík se synkem, obvykle zvaným Kuba, jenž nedaleko od zhýralého *tyátru* studuje u-žitečnější obor - architekturu. (Foto: **Fefík**)

Neprakta vystavuje ve Vizovicích

Přišlo nám psaní: Pokud se chystáte o prázdninách navštívit Moravu, nenechte si ujít výstavu ve Vizovicích. Tentokrát vybereme z rozsáhlého archivu díla **Mistra Neprakty** kresby, které tématicky souvisí se vším, co Vizovice proslavilo. Co to bylo? Dovolím si citovat Wikipedii:

"Vizovice jsou městem s tradicí pálení slivovice, světově proslulou palírnou Rudolf Jelínek, tradičním kulturním setkáním Trnkobraní se soutěží v pojídání švestkových knedlíků, folkovým festivalem Valašský frgál pořádaným známou hudební skupinou Fleret, rockovým festivalem Masters of rock, či tradiční sérií koncertů - Vizovickým kulturním létem a rovněž tradiční výrobou figurek vizovického pečiva..."

Píše nám paní: Na čtyřtisícové městečko je těch akcí a aktivit požehnaně, že? Připočítáme-li k tomu všemu okolní přírodu a také to, že nedalekou vesnicí Ublo (pozoruhodnou už svým názvem) prochází údajně zemská osa (vyšlo v roce 1906 ve Vlastivědě moravské), máme pádný důvod chtít zde strávit třeba část dovolené. Pokud pojedete kolem, zastavte se na výstavě (vernisáž je 3. 7. 2017 v 17 hodin) v tamním Domu kultury. A pozvání platí až do 13. 8. 2017

Daniela Pavlatová

Kresba: **Neprakta**

Milá zpráva: Renčín oceněn ve svém městě

Vladimír Renčín už za 75 let **obdržel** řadu ocenění za své kreslené vtipy, včetně *Novinářské ceny za rok 2013*. Ačkoliv už třetím rokem jeho tužka nečrtá nové nápady na papír, na samém počátku letošního jara se Renčínovi dostalo velkého ocenění v místě bydliště.

Jak nám sdělil **Jiří Hruboň**, nejprve sběratel, později archivář a dnes držitel nejúplnějšího inventáře Vladimírových (především kreslených) prací, obdržel Renčín 29. března 2017 jednu z výročních cen města Hradce Králové za rok 2016 - **Cenu dr. Františka Ulricha** (slavného královéhradeckého prvorepublikového starosty - do roku 1929).

Na snímku Jana Koutka: Vladimír Renčín s Výroční cenou ČUKu za rok 2006

Born na Kampě za 260 korun...

...ale nejde o grafiku k zakoupení! Jde jen o cenu vstupenky, tedy o cenu za podívání na retrospektivní výstavu. Výstava v Museu Kampa (Malá Strana) trvá až do 31. července. Snížené vstupné je 130 Kč. (red.)

Vrána - první dáma českého kresleného humoru (se slovy)?

Už je to tak - Brno sice stále vede, ale Praha se dotáhla. **Lucie Seifertová** sice nebývá považována za karikaturistku (je to snad něco hanlivého?) ale její počátky v "Sorry" jsou vidět i v jejím odskoku k ilustrování. Ze čtvrtletního magazínu **MfDNES** je to už podruhé patrné - umí si hrát se slovíčky, umí kreslit humor, ale jako dáma tu jeho černou odrůdu odměřuje jen na lékárnické váze...

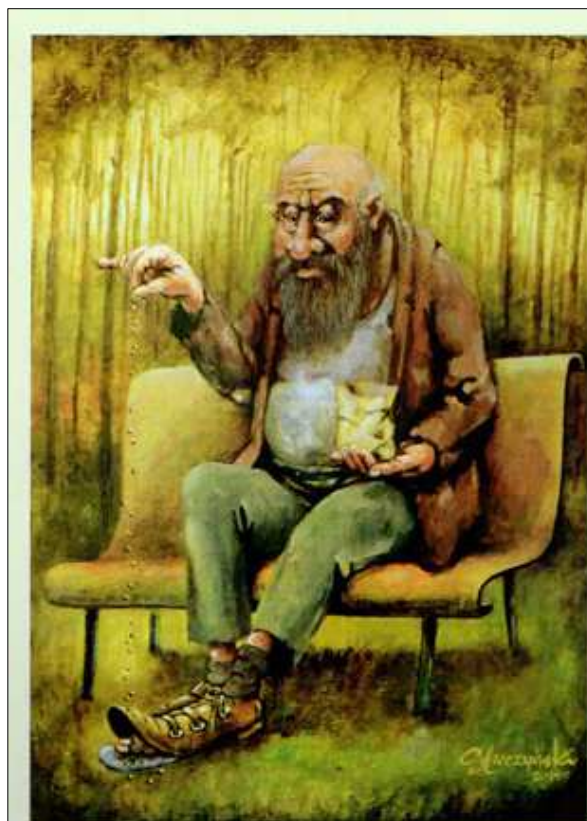
Sešit k 30. výročí polského spolku svým názvem navozuje tradici...

...ale nejen obálkou plnou tváří dnešní doby je zcela soudobý. Tak je to. Ne náhodou se „Špulky“ podobají už grafickým řešením obálky „Špilkám“, jak je pamatuje starší a možná i střední generace českých či východoevropských karikaturistů.

Szpulki (ne „*Szpilki*“) však nejsou pokusem o obnovení vydávání satirického týdeníku, ale pamětním sešitem vydaným jednorázově polským sdružením umělců karikatury ke 30 letům existence **SPAKu**. Pro nás je samozřejmě až fascinující ten malý, ale pro dějiny impozantní rozdíl - vždyť ne tak dávno jsme si připomněli 25 let ČUKu, který vznikl v roce 1990. Letos je tomu tedy let dvacet sedm. Poláci prostě jako vždy předbíhali a svůj spolek si prosadili už o tři roky dříve - v roce 1987.

Jak se píše uvnitř, výročí bylo na konci dubna a k němu se předsednictvu sdružení rozhodlo vydat „jednorazowy magazyn satyryczny *Szpulki*“. A měl navázat aspoň svým

vzhledem „do kultowego tygodnika *Szpilki*“, který vycházel (s krátkými přerušeními) v letech 1935 - 1994. A proč zrovna *Szpulki*? Člověk nemusí být vědma, aby dle obdobných případů

rys. Stawomir Łuczyński

rys. Stawomir Łuczyński

v české kotlině usoudil, že se tak stalo proto, že autorská práva k původnímu titulu *Szpilki* má někdo zabraná jen pro sebe...

Tím jsme ovšem přeskočili blyštivě svítící obálku s tvářemi polských politiků. O její vzhled (ale i o celý sešit) se přičinil poslední dobou v sousední slovanské zemi hodně se prosazující portrétista **Dariusz Łabędzki**.

(O jeho současné výstavě v městě Żyrardów píšeme rovněž v tomto čísle v rubrice „Z Polska“.)

Kromě **Dariusza Łabędzkiego**, jak píše **Mirosław Hajnos**, se v sešitu o formátu někdejšího českého ŠKRTu objevují vtipy asi tří desítek autorů:

Jaroslawa Wojtaśińskiego, Sławomira Łuczyńskiego (viz oba obrázky na minulé stránce!), Andrzeja Graniaka, (viz vlevo dole!), Jacka Fedorowicza, Witolda Mysirowicza (viz kresba nahoře), Grzegorza Szumowskiego, Jacka Frankowskiego, Andrzeja Pijeta, Czesława Przędzaka, Henryka Cebuli,

Marcina Bondarowicza, Roberta Mirowskiego, Dariusza Pietrzaka, Marka Michalskiego, Jaroslawa Hnidziejki, Zbigniewa Kołaczyka, Jacka Lanckorońskiego, Krzysztofa Grzondziela, Michała Graczyka, Jerzego Głuszka, Małgorzaty Lazarek, Henryka Sawki, Edwarda Lutczyna, Małgorzaty Gnyś, Janusza Mrozowskiego a Pawła Stańczyka.

Ne každý z nich má v albu více obrázků. Přesto jde o celkem reprezentativní kolekci jmen autorů, které vlastně (až na pár pánů) dobře známe. Vždyť polovině z nich také dochází měsíc co měsíc náš e-GAG. A - jak jsme už psali v GAGu č. 5 - také „*Szpilki*“ jsme do redakce dostali od „prezese“ polského sdružení poštou spolu s dopisem, abychom toto album prezentovali v naší zemi. Samozřejmě nevěnujeme pozornost humoristickým či satirickým textům, pod nimiž je nejčastěji uvedeno jméno *P. Baranowski* (rubrika „List do...“) Řadou obrázků převzatých z celobarevného sešitu o 44 stranách (a též tímto textem) však přání *Witka Mysirowicze* plníme. Navíc prý není vyloučeno, že se nemusel dostat v tištěné podobě do rukou všech „zainteresovaných“ osob, a je tu proto možnost se k prohlídce *Szpulek* dostat i ve formátu pdf. Tuto možnost mohou využít i našinci, pokud si na stránkách SPAKu kliknou na: http://www.spak.art.pl/wp-content/uploads/2017/05/Szpulki_look-1.pdf (gag)

Katalog "Hilden Cartoon" - die Vierte (= čtvrtý)...

Co je to H6? *Haus Hildener Künstler*. A tento dům uspořádal v německém městě Hilden už počtvrté soutěž v kreslení vtipů, která vyvrcholila výstavou, která 21. května skončila a zanechala po sobě krom dojmu z povedené akce také katalog. Abychom recenzi začali poctivě, musíme nejprve zmínit zápory: prvním je drátěná spirála, která nahrazuje vazbu a znepříjemňuje nejprve zakládání katalogu mezi ostatní v polici knihovny. A druhou vadou je absence číslování stránek. Počítat se s nimi nás fakt nebavilo a tak jen odhad - asi 80 stránek na bezvadném pevném, lesklém a bílém papíru. Popravdě už oboustranně potištěný list zúčastněných karikaturistů nás ubezpečil, že určitá možnost orientace ve svazečku tu je. Také vlastní vtipy jsou totiž za sebou řazeny podle abecedy - tedy hledáte-li *Mahdiho Afradiho* - najdete ho hned na začátku, zaujme-li vás jméno *Vladimír Kazanovsky*, zkuste hledat přesně v prostředku. A pokud se jmenujete *Peter Zimmer*, máte to snadné - vaším

vtipem katalog končí.

Na počátku ovšem stojí slovo starostky Hilden - *Birgit Alkeningsové*, která přeje úspěch už čtvrtému ročníku "*eine Ausstellung in dem Genre Cartoons*". V textu se dozvíme i to, že tentokrát soutěž obeslali autoři vtipů ze 17 států. Následuje slovo organizátorů, kteří se radují, že mezi účastníky jsou i umělci z Číny a z Kazachstanu a obzvlášť je těší, že "*Künstler aus unserer tchechischen Partnerstadt Nove Mesto in dieser Ausstellung präsent ist.*"

Poté se v katalogu objevují dva obrázky oceněné v hlasování publika v minulém ročníku (nazvaném *Dritte*) a pak už zmíněný seznam autorů - je jich asi osmdesát. A nyní přijde pochvala. Před každým jménem je napsáno pán anebo paní - takže víme že řada jmen patří některé z *Frau* - tedy 14 ženám! Což je věc, která někdy dělá pořadatelům soutěží a katalogů v "exotických destinacích" problémy...

Nás ovšem nejvíce zajímalo, kteří čeští autoři *Hilden* obeslali, protože jsme díky *Janu Tomaschoffovi* adresu pořadatelů a výběr z propozic v GAGu podpořili. Bohužel jen za jedním jménem je napsáno *Tschechien*, zřejmě jde o výše přivítaného novoměstského autora. Jméno karikaturisty z družebního Nového Města nám bohužel nic ne-

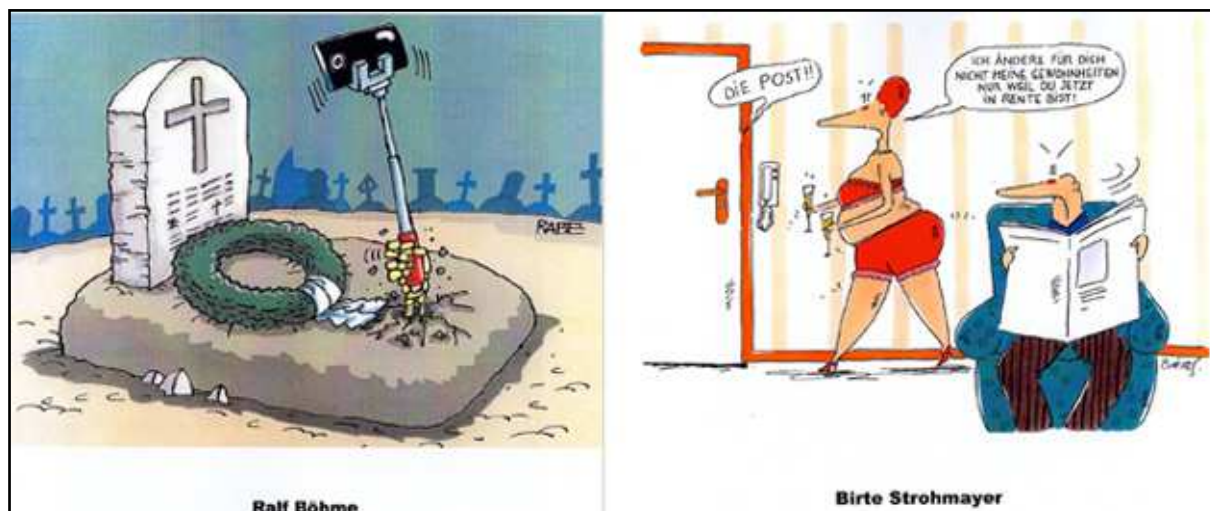
Radomír Rostlapil

Jan Tomaschoff

říká, ani jeho styl nám světlo v paměti neudělal: **Radomír Rostlapil (viz obr. nahoře!)**. Pochopitelně Němců, mezi něž patří i **Jan Tomaschoff (viz obr. dole! - a díky za katalog!)** je na výstavě dvatřicet a pokud jde o další státní příslušnosti, žádná z nich nemá v seznamu viditelně navrch... O vítězi soutěže není v katalogu ani stopa, asi byl tištěn tak, aby byl k dispozici na vernisáži výstavy - a ceny se v Hilden zřejmě udělují podle hlasování návštěvníků. Soudíme tak podle toho, že na počátku katalogu je kresba **Birte Strohmayerové** (loňská

držitelka *Publikumspreis*) a podle abecedy až ke konci svazku zařazený vtip téže autorky je podle *Honzy* vítězem letošního ročníku (**viz obr. napravo!**).

Ale abychom mohli přidat něco z dalších, pozorně jsme listovali a nakonec vybrali vtip aspoň rodem (možná původně) českého autora jménem **Ralf Böhme**. Má tu výhodu, že je beze slov - ale mohl by se možná nazývat **“Poslední selfičko”** (**viz obr vlevo!**).

Takže vidíte 4 vtipy z německé mezinárodně pojaté soutěže; všechny jsou svým způsobem vypovídající o soutěži i katalogu. Ovšem vybrat jsme mohli i jiné a kvalitní obrázky významných autorů. Mezi nimi jsou kupříkladu Francouz *Bernard Bouton*, Turek *Erdogan Başol*, Číňan *Ba Bilig*, *Ilja Katz* z Izraele a *Andrej Popov* z Ruska. Anebo z domácích nám z časopisů známí *Peter Thulke* či *Frank Hoffmann*.

Proto si zapamatujme, že v Hilden nejde o nějaký soutěžní “pouťák”, ale o solidně obeslanou soutěž. V Německu pár takových už je i když oproti Turecku, ale i oproti sousední Belgii chybí v zemi mezinárodní podniky té nejvyšší třídy GP - prostě tradičních soutěží typu *Kruishoutem* či *Knokke-Heist*...

(IH)

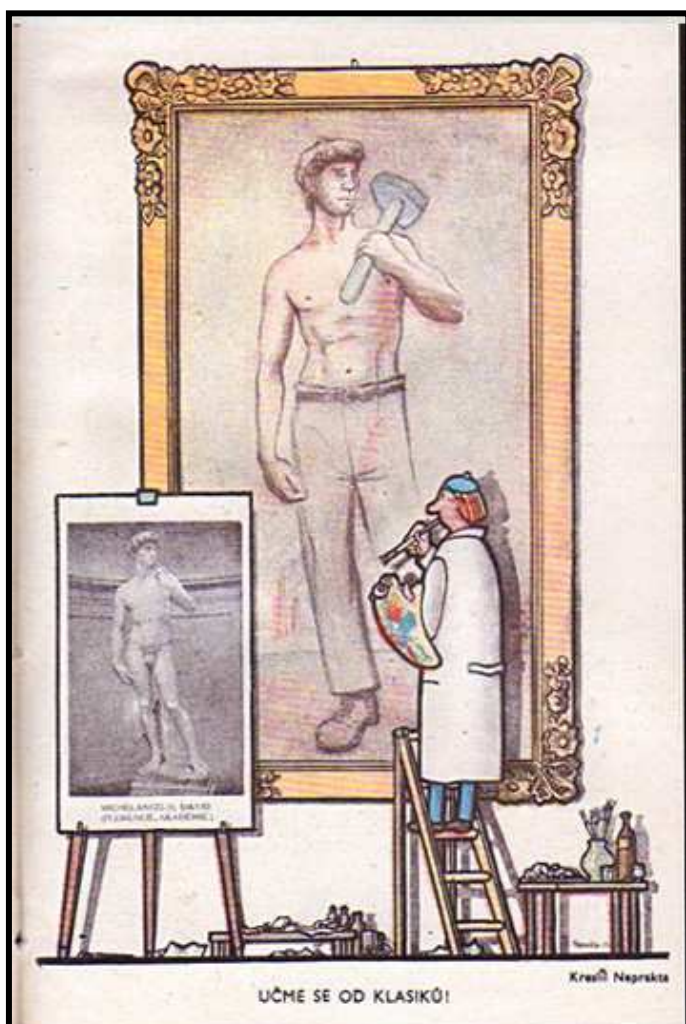
Texty k oběma vtipům s obláčky. **Tomaschoff: “S intolerancí nemám žádný problém. Pouze moji nejlepší přátelé jsou netolerantní!”**. **Strohmayerová: “Pošta!”** - **“Nezměním své zvyky jen proto, že ty jsi teď v důchodu!”**

Z pošty / Blahopřání k “75”

Za gratulace k 75. narozeninám všem, kteří mi je jakýmkoliv způsobem vyjádřili, opravdu srdečně děkuji.

Z těch originálních, které jste mi donesli anebo poslali poštou, mne jedno ohromilo. **Ivana Valocká** poslala obrázek (**viz vedle!**) Co však nevidíte...? Že je plastický! (IH)

UČME SE OD KLASIKŮ!

Moc jsem se vám, pane Leonardo, nepovedla.
Naštěstí za pár let o tom obraze
nebude nikdo vědět!

Pod názvem kapitoly „Staré náměty, nové senzace“ se zabývá **Pavel Ryška** ve svědomitě zpracované studii o prvních dvou desetiletích existence firmy Neprakta (vydalo *Retromuzeum* v Chebu k výstavě na konci minulého roku) a současně o pohybu v domácím výtvarném světě, který se polehoučku zkoušel vyklouznout z jedině správného schématu tzv. *sorely*. Jedním z autorů, který jistě nic nenamítal proti realismu, byl **Jiří Winter**. Jenže měl také silně satirické sklony a proto uvítal jisté rozvolnění mustru už v půlce 50. let. V době, kdy Otakar Švec sochal Stalina!

Ryška mimo jiné píše:

„Odlišné východisko ze „sucharských“ šablon realistické karikatury zvolil Jiří Winter, který zůstal věrný kolorované perokresbě. Obrysovou linii zesílil na pevnou konturu, která lapidárně vymezovala celkový tvar, určovala charakteristický výraz a zároveň fungovala jako distinktivní rys osobitého autorského rukopisu. Povahu jeho kritického postoje k *sorele* dobře ilustruje kresba „Učme se od klasiků“, kterou v roce 1954 uveřejnila Mladá fronta i Dikobraz. Obrázek (**viz nahore!**) vyšel v Dikobrazu číslo 46 v listopadu 1954 a představoval malíře při práci na sošné figurě dělníka s mohutným kladivem přes rameno. Umělec ovšem nepracoval podle živého modelu; **předlohou k heroické postavě byla reprodukce Michelangelova „Davida“**. Winterova kresba poukázala na skutečnost, že umění socialistického realismu neukazovalo věrný obraz světa, ale eklekticky jej sestavovalo z pečlivě vybraných motivů.“

Trochu jiný důvod či původ měl Nepraktův vtip na tvůrce Mony Lisy (**viz obr. dole!**) - dotýkal se obvyklé reakce současníků na později zbožňená díla. Je ovšem dalším z řady, na nichž se firma *Neprakta* snažila obejít nařízený výtvarný styl s pomocí využívání mistrů klasického umění.

Oproti hornímu vtipu si už Mistr dovolil původně nevítanou tlustší linku! (**ih**)

Zázračný filmový debut v Polsku

Režisér Jan P. Matuszynski (...) zosobňuje ve svých třiatřiceti letech zjevení příbuzné slavné polské vlně morálního neklidu z dob totality. Ostatně v komunistickém bezčasu se odehrává i část *Poslední rodiny*, jejíž středobody představují skutečné osoby (...) které přesně v jednolitě náladě **šibeničního vtipu** hádají, kdo jako první spočine v rodinné hrobce, a tipují jediného vnuka. Právě **černý humor** tvoří přirozenou sebeobranu rodiny jak vůči trablům, tak proti světu za okny sídliště, jen na počátku vyprávění v roce 1977 připomíná varšavskou dobu naší *Panelstory*.

Mirka Spáčilová: „Mrazivá síla Poslední rodiny“, MfDNES 9. 5. 2017, str. 20

Co chybí východním Němcům?

Češi jsou v Rakousku vítáni nejen jako turisté, ale i jako pracovní posila v turistice. Podle ředitelky kanceláře rakouské turistiky v Česku *Franky-Marie Kobenterové* totiž máme s Rakušany společný **smysl pro humor**.

„České nebo slovenské servírky či vrchní k hostům přistupují s jakousi lehkostí a **humorem**, což se nám u východních Němců nedaří docílit. **Humor**, který je součástí naší středoevropské mentality, Němcům chybí.“

Luboš Palata: „V Alpách Čecha od Rakušana už nerozeznáte“, MfDNES 10. 5. 2017, str.12

Dvakrát ruský Putin. Vlevo ho udělal **Dariusz Labedzki** (Polsko) i s jeho maňáskem *Medveděvem*. Vpravo mu kouká přes rameno **Zeman**; co si to asi čte v té své jediné Pravdě? Zachytil je **Vladimír Teichmann** pro *Názory* v MfDNESu.

Pán a sluha

Mezitím *Putin* dorazil do Paříže. A *Macron* mu tam vystavil účet. (... nakonec odsoudil vládní ruská média, jež nazval propagan-

distickými kanály nemajícími nic společného se žurnalismem. Člověk si přitom vybavil jiného prezidenta, který *Putinovi* na společné tiskovce navrhoval likvidaci opozičních novinářů... Jak reaguje *Putin* na diametrálně odlišné postoje obou státníků? S respektem hledí na *Macrona*, jenž si nebere servítky; v pochlebujícím **šprýmaři** z Prahy vidí slouhu, který si za věrnost zaslouží pár lahví stoličné.

Martin Daneš: „*Putin* v sídle králů“, Metro 31. 5. 2017, str. 27

Sranda vyšší než Ještěd...

Jarně uplakané liberecké dny projasnil v tomto týdnu svou přítomností pan prezident. A jako vždy s ním byl kopec **srandy**. (...) Tak třeba: první dáma se v Jablonci vypravila do kriminálu. (...) Za Jiřím Kajínkem. Palce nikým nevolených rýpalů se záhy obalily mozoly, jak si urputně lajkovali svoje jalové antizemanovské **filipiky**. Co je to prý za móresy (...) Slovatný gentleman Miloš Zeman shovívavě přihlížel tomu jamarku ubohosti déle než den. (...) A ozřejmil, že Kajínka oblaží milostí. Jaké to gesto, jaká odvaha! (...) Prezidentovo **žertování** nemělo konce. (...) *Je třeba ukončit krizi*, vzkázal do diktafonů novinářských blbů, těch hyen. Do hotelu svolal schůzku šéfů vládních stran (...) Zrovna ve chvíli, kdy (...) před-

seda sociálních demokratů idiotsky nasedal do letadla na návštěvu Lucemburska. Sobotka pak brečel, že „to bylo malicherné“. **Ale pobavili jsme se? Pobavili.** Zpátky se nedržel ani Zemanův mluvčí Jiří Ovčáček. Štkal, že z okna hotelu zamával demonstrantům, té „*patologické sedlině*“, jak je o den později výstižně pojmenoval jeho šéf. Liberečtí vidláci, tam dole na Ovčáčka (...) údajně volali: „**Skoč, skoč!**“

Bohužel, liberecký hejtman patrně nesdílí prezidentův unikátní **smysl pro humor** a přispěchal s nízkým požadavkem aby se na Zemanových výjezdech do regionů finančně podílela i jeho kancelář. Prezident Liberecko navštívil už čtyřikrát a přišel krajskou kasu dohromady na milión a bezmála čtyři sta tisíc. Naštěstí Zeman odušil: „*Než bych se měl doprošovat (...) no tak do toho kraje prostě nepojedu.*“ (...) Za všechny milovníky naprosto **absurdního nevtipného humoru** předem děkuji.

Jan Stránský: „*Pane prezidente, dejte zoufalému Liberci milost*“, MfDNES 13. 5. 2017, str.12

Věřte - nevěřte. Jedna pražská scéna se kdysi nazývala Divadlo satiry!

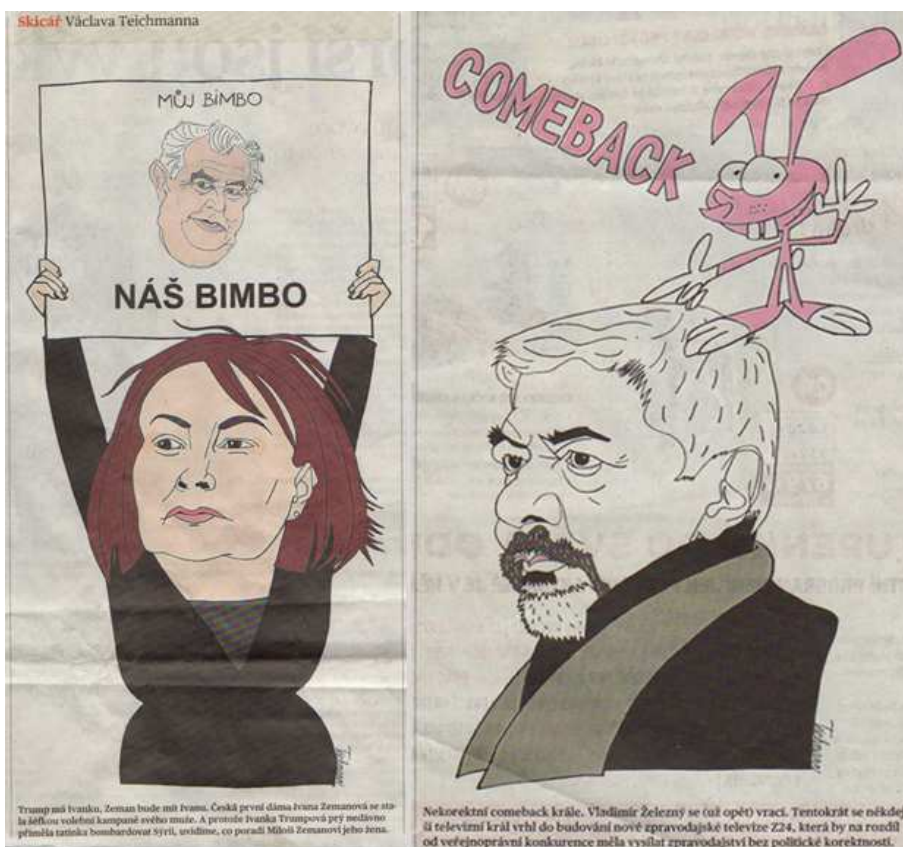
Mně se po dlouhé době skepse vrátila víra v divadlo v úterý v Olomouci (...) Na scéně tamního Moravského divadla jsem viděl inscenaci mnichovského *Residenztheater* „Balkan macht frei“. (...) Dynamické, inteligentní, **vtipné** a razantní divadlo, které má téma, jež něco vypovídá, dotýká se nás. V úvodu se (bosenský) režisér Oliver Frijíč **vysmívá** některým známým tvářím současného německého divadla, což mohlo působit jako banální **satira**, šťouchanec do vlastních řad. Ale **vtipné** to bylo a diváka maně napadlo, zda by něco takového šlo v Česku. Nešlo. (...) V Česku si nelze z ničeho dělat **legraci**, protože už všechno

legrace rovnou je. Nelze nic kritizovat, protože každý čin už je sám sebou kritikou. Takzvaný národ **švejků**, jak se rádi titulujeme, nebere nic vážně, ani sám sebe. Možná (...) je právě tohle i problémem českého divadla. Ne- ní téma. Když se téma najde, nelze ho zpracovat, protože se tomu každý **vysměje**. Nemáme opravdovou radost, jen **posměšky**.

Vojtěch Varyš: „*Když víra tvá se k tobě navrátí*“, MfDNES 19. 5. 2017, str. 11

A ze skicáře **Václava Teichmanna** ještě jednou: Zeman po-

druhé a **nad hlavou** své milé ženy Ivany. A po letech i zajíc **Zaza** (?) jak se v podání karikaturisty vrací **na hlavě Vovky Železného** na TV-trh. Prý už v korektnějším podání na obrazovce nového kanálu Z24. Jistě, totéž jsme přece slyšeli i na počátku té jeho Novy...

Filmová nuda s malou troškou sebeironie...

Dvě slovenské aktérky (...) a český režisér (...) to je *Cuky Luky*. Film, který do našich kin jde s nálepkou **ztřeštěné komedie** (...) je další slovenská variace na zahraniční hity. (...) Opiso- vání zápletky zamrzí o to víc, že jednotlivé **gagy** se občas zmohou na docela originální ná- pad. (...) Bohužel základní osa husiček posedlých pozlátkem showbyznysu je nudně nezají- mavá i v jeho provinční podobě, tedy s **estrádní karikaturou** včetně koktání. Zákulisí **umě-**

lých úsměvů i vnaď tvůrci zjevně znají důvěrně, proto je umějí zlehčit **záabavnými** zkratkami. (...) Ve dvou ohledech se však *Cuky a Luky* od podobně bezúčelných ptákovin přece jen maličko liší. První rozdíl představují okamžiky, kdy se dá (...) hovořit o **zdravě nekorektní satirě**. Druhou odlišnost zosobňuje nutné zlo, čili sponzorské výrobky. (...) Janák s *product placementem* dokáže zacházet (...) a dokonce jej využít pro **vtip**. Jeho dávka, i **prvoplánový humor** slibované **ztřeštěnosti** zdaleka nevydají na bezmála dvouhodinovou podívanou.

Mirka Spáčilová: „*Jak Cuky a Luky z Kredence levně opsaly...*“, MfDNES 19. 5. 2017, str. 16

Vieweghův Bůh v renaultu má humor

Novinkou završil autor třetí desítku svých vydaných knih. (...) V jeho novince jsou často texty, které zůstávají otevřené dokořán - jako výzva pro čtenáře. (...) S tím souvisí i další proměna: Viewegh už není **ironikem**, ale **humoristou**. Pokud si dřív jeho postavy utahovaly především z druhých, v novince, a ostatně i v předložském románu *Bímanžel*, se poměr sil obrátil. (...) Jestli dřívější Vieweghovy knihy nabízely úlevný **smích na cizí účet**, pak ty aktuální nastavují zrcadlo, dávají čtenáři možnost identifikace s hrdinou, který se ochotně **vysmívá** sám sobě. (...) Z posledních pěti Vieweghových knih patří novinka k nejzdařilejším. Postavy mají nosný profil, dialogy fungují. Je tu **humor** a především jisté autorské zmoudření, zpomalení, pokora.

Radim Kopáček: „*Vieweghův bůh jede mezi životem a smrtí*“, MfDNES, 22. 5. 2017, str. 14

„*Nevolal Pelta? Tak to s výkopem počkáme, asi je ještě u výslechu...*“ Po únosu blšanského bosse a šefa české kopané Chvalovského a po slavných „kapřících“ je tu další velká korupční aféra - tentokrát s jiným předsedou českého fotbalového svazu, zvaným (dle něho) **Velký čáp**. Obvykle se **Miroslav Pelta** hlásil z Jablonce nad Nisou, v době zrodu karikatury však obýval věznici.

Kresba z MfDNES: **Václav Teichmann**

Stand-up comedy - aneb osamělost odvážného baviče

Pro někoho noční můra, pro jiné naopak možnost jak zcela volně prezentovat svůj **smysl pro humor**. *Stand-up comedy*, žánr, kdy před publikum předstupuje jeden bavič (...) je na Západě populární roky. U nás (...) se mu nyní věnují celé skupiny bavičů. (...) „*Dělám tzv. observational comedy, tedy humor založený na vnímání běžných věcí kolem nás a hledání komiky nebo absurdností v nich*“, přibližuje **Dominik Oždian** (Dominik Heřman Lev). Lidé se podle něho rádi **smějí** věcem nebo situacím, které sami znají, jen je nenapadne, že by na nich mohlo být něco **vtipného**. „*Nejlepší komika je pro mě osobně ta, kdy nemusíte úplně vše vyslovit. Kde to každému v publiku dojde samostatně. A vy si na ten výbuch smíchu musíte dvě vteřinky počkat. To je pro mě komediální Everest*“, popisuje **komik**. (...) „*Humor můžete mít sprostý nebo zcela prostý vulgarit* (...) *hlavně musíte být věrohodný a chovat se přirozeně. Cokoli odkoukaného se pozná a bude to trapné*.“

Mirka Spáčilová: „*Dvě vteřiny čekají na výbuch smíchu...*“ MfDNES, 27. 5. 2017, str. 14

Kocour s buřinkou = **Charlie Chaplin**. **Chat plin** je kresba z „*kočičího alba*“, v němž se Siné vyřadil nejen kresebně, ale i se slovními hříčkami na **Chat = Kočka**...

V příloze „**GAG na léto**“ najdete více...

Tento text včetně konkrétních ilustrací přetiskujeme z blogu v téměř identické podobě (je v něm jen mírně kráceno). Pochází ze dnů krátce po atentátu na redakci pařížského satirického týdeníku **Charlie Hebdo** - vyšel 27. ledna 2015. Úvaha je však nadčasová a pro nás zajímavá.

„Byl to jen vtip“: úvaha **Adama Laláka** o černém humoru

Redaktoři časopisu Charlie Hebdo byli zavražděni; zřejmě kvůli kresleným vtipům. Tato zpráva v nás vyvolává zmatení a pocit absurdity. Humor versus vražda. Co to znamená? Žádný div, že média okamžitě zaplavila diskuse o řadě otázek, z nichž mnohé se týkají toho, co vlastně měly bezskrupulózní karikatury v Charlie Hebdo znamenat a zda je vůbec správné něco takového publikovat. Tyto otázky nelze zodpovědět bez širších úvah o podstatě černého humoru. Jelikož mi tyto úvahy v poslední době trochu vířily hlavou, chtěl bych se tu o několik z nich podělit.

Zajímají mě především žerty, které si utahují z takzvaných „vážných věcí“. Nebudu se zde příliš zabývat otázkami humoru založeného na stereotypech (rasistického či sexistického), protože ty jsou poněkud specifické. Pro začátek bych zde ale rád podotkl, že tyto dva druhy humoru se často pletou. V roce 2002 musela jedna anglická poslankyně rezignovat, protože ve společnosti pronesla tento vtip:

„Angličan, Kubánec, Japonec a Pákistánec spolu cestují vlakem. Kubánec vyhodí z okna doutník a řekne, že u nich jsou tyhle za babku. Japonec vyhodí z okna foťák Nikon a řekne, že u nich jsou tyhle za babku. Poté Angličan vyhodí z okna Pákistánce.“

Poslankyně začala okamžitě čelit široké kritice, která ji obvinila z rasismu, a ona musela složit mandát. Rasistické vtipy bývají kritizovány po právu, protože, jak ukázaly psychologické výzkumy, reálně prohlubují naše předsudky vůči zesměšňovaným skupinám. Pravda je ovšem taková, že tento konkrétní vtip není ve své podstatě rasistický. Netěží totiž z komiky založené na stereotypech o menšinách: Pákistánec v něm nemá žádné vlastnosti, tudíž nemohou být tyto vlastnosti zesměšňovány a předsudky vůči této menšině nemohou být posíleny. Naopak, tento vtip si utahuje právě z anglického rasismu vůči Pákistáncům. Zesměšňuje to, jak špatně se v Anglii zachází s Pákistánci, nikoliv Pákistánce samotné.

(Dlužno dodat, že něco podobného dělala i řada karikatur v časopise Charlie Hebdo. Třeba zobrazení černošské francouzské ministryně spravedlnosti jako opice, které řada médií vypíchla jako příklad rasismu, si ve skutečnosti dělá legraci nikoliv z černochů, ale z výroků francouzských pravicových extrémistů na jejich adresu.)

RASSEMBLEMENT BLEU RACISTE

Vtip nevyjadřuje názor, ale specifický postoj

To, že vtipy tohoto typu nejsou rasistické, je však nečiní imunním vůči kritice. Leckdo by je asi napadl argumentem, že z takto vážných věcí se zkrátka legrace dělat nemá. Rasismus v Anglii či ve Francii je velký problém, který vede k utlačování a utrpení mnoha nevinných lidí. Vtipy tento problém zlehčují a jsou proto nepřijatelné.

Může tento argument obstát? Okamžitě nás napadá námitka: je to přece jenom vtip! Nikomu neškodí a nic neříká o skutečných názorech autora – má nás pouze rozesmát, a to je neškodné (ba naopak). Jak je to tedy? Jsou takové cynické vtipy v pořádku, anebo je v nich cosi morálně vadného?

Odbočme na chvíli od vtipů tohoto typu a podívejme se na fungování humoru obecně. Dvě z jeho důležitých vlastností bych chtěl v tomto kontextu zdůraznit: (1) vtipy neobsahují žádná tvrzení a (2) nevypovídají o tom, co si jejich autor skutečně myslí. Prohlásit, že všechny ženy jsou hloupé, je zavrženíhodné. Myslet si, že všechny ženy jsou hloupé, je zavrženíhodné. Ovšem udělat vtip o tom, že všechny ženy jsou hloupé, je už něco jiného. Vtipem samotným nic neříkám. Nejsou v něm žádné „skryté předpoklady“ a jeho komika nevyžaduje, aby jeho autor či posluchači věřili něčemu z toho, z čeho si utahují. To je také důvod, proč celebrity často prohrávají soudní spory poté, co někoho zažalují kvůli tomu, že o nich nakreslil vtipný komiks.

Vtip a urážka nejsou to samé!

Při humoru přestává jazyk plnit onu *konstatovací* či *sdělovací* funkci, pro kterou ho používáme nejčastěji. Naopak, žert nás vyzývá, abychom překročili práh obyčejného vyjadřování ná-zorů či konstatování faktů a začali si hrát a představovat. Aristoteles napsal, že „*známkou vzdělané mysli je myšlenku pochopit, aniž bychom s ní nutně souhlasili*“. Měl pravdu: za to, že pochopím vtip a směji se mu, vděčím svému vzdělání či inteligenci, ovšem nesouvisí to s mými názory.

Lze namítnout: vtipy však lze používat ke kritice! Třeba taková politická satira má jistě nějaké poselství, které chce sdělit. Proč tedy tvrdím, že „*vtip neobsahuje žádné tvrzení*“? Můj názor je ten, že i v tomto případě lze vtip obvinít nanejvýše z toho, že čtenáře nutí k zamyšlení nad určitým tématem. Jeho autor se může vždy po právu hájit s poukazem na to, že kdyby chtěl skutečně něco prohlásit, udělal by to přímo, bez ironie. Vtip zkrátka nelze nikdy považovat za tvrzení. Důkazem je, že anekdotě o nějakém politikovi se můžu smát bez ohledu na to, jestli ho mám rád, nebo ne. Jeho komika na mě působí, i pokud nesouhlasím s tím, z čeho se vystřeluje. Podobně může anekdota o čertovi pobavit stejně dobře dítě a dospělého, přestože jeden z nich v čerta věří, a druhý ne.

Co jsou vtipy zač?

Pokud tedy vtipy nejsou tvrzeními, co jsou zač? Pobavenost či žertovnost je zvláštním stavem mysli, při kterém se jaksi odstřiháváme od vnějšího světa. Není to obyčejná emoce: všechny běžné emoce jako strach, smutek, lítost či zamilovanost vyžadují nějakou konkrétní interakci se světem, obvykle přesvědčení či touhu po něčem. Při strachu věřím, že mi něco hrozí, při lítosti zase, že jsem něco mohl udělat lépe, a tak dále. Jak jsem se však

již snažil ukázat výše, k pobavení nic takového nepotřebuji. Slovy amerického teoretika humoru Johna Morreala, při humoru dochází k jakémusi *kognitivnímu posunu*. Když se něčemu směji, přestávám se zajímat o to, jaký svět skutečně je. Vystupuji z běžného světa starostí a tužeb a hledím na něj jaksi zpovzdálí.

Všichni to známe z vlastní zkušenosti. Jakožto účastníci na tomto světě soucítíme s nemocnými, strachujeme se o bližní, prosazujeme hodnoty, které považujeme za správné, hádáme se, truchlíme nad nešťastnou láskou; zkrátka, vnímáme život jako velké drama. Pokud se nám však podaří na chvíli poodstoupit a pohlédnout na svět jako nezávislý pozorovatelé, všechno se změní v komedii. Když si vzpomenu, jak jsme se doma hádali kvůli vánočnímu stromečku anebo jak jsem se třásl strachy před závěrečnou zkouškou, musím se tomu smát. To proto, že už mi na tom nesejde. K takovému odstupu však není nutně zapotřebí čas. Občas, když atmosféra houstne, je na místě ji odlehčit vtipem. Dodá nám to nadhled a hned se cítíme tak nějak volnější. Změna postoje udělá divy.

Etika černého humoru

Vraťme se k černému humoru, který si stíhl z vážných věcí, jako je lidské postižení či utlačování menšin. Jak k něčemu takovému přistupovat? Na první pohled se může zdát, že můj argument, podle kterého vtip nic nekonstatuje ani nevyjadřuje názor, lze použít na obranu tohoto druhu humoru. Řada skeptiků považuje právě tohle za důkaz, že na žerty se morální kritéria nevztahují. Pravda je však poněkud složitější. Onen posun v našem postoji ke světu, ke kterému při vtipkování dochází a prostřednictvím kterého se člověk distancuje od běžného světa našeho života, není zcela nevinný.

Žertování se snadno může stát šířitelem nezodpovědnosti. Od zodpovědného člověka se vyžaduje, že bude ve světě kolem sebe poctivě hledat problémy a snažit se s nimi vypořádat. Pokud se nám nedaří problémy skutečně řešit, můžeme je snadno zakrýt tím, že si z nich budeme dělat legraci. Toto je častá strategie politiků, kteří si neumí poradit s vlastní kritikou, a

proto svého oponenta raději zesměšní. Americký prezident Kennedy byl údajně v jedné televizní debatě obviněn z toho, že má dvě tváře. Na to on odpověděl: „*Dámy a pánové, posuďte sami. Kdybych měl dvě tváře, copak bych nosil tuhle?*“ Tím, že publikum rozesmál, se na kritiku zapomnělo a on se vyvlékl z nutnosti se hájit. Podobně ve vtipcích, jako byl onen žertík anglické poslankyně o Pákistáncích, se zračí jakýsi nezáměr o to, s problémem cokoliv dělat. Nevíme, jak to vyřešit, a tak se tomu jednoduše zasmějme. Takový postoj je nezodpovědný.

Vtipkováním nejen vyjadřují vlastní nezodpovědnost, ale mohou jím i přímo prohlubovat vlastní nemorální jednání. Když se něčemu smějeme, zablokujeme se tím možnost pociťovat vůči objektu humoru nějakou jinou emoci, jako třeba soucit. Zkuste se třeba smát tomu, jak se Chaplin rozplácne na chodníku, a zároveň s ním soucítit. Nejde to.

Soucit je přitom základem toho, proč si navzájem pomáháme. Naše civilizace má kupříkladu velkou tradici dělání si legrace z postižených. Fyzicky postižení bývávali často předváděni v cirkusech, kde se diváci při pohledu na ně prohýbali smíchy, ačkoliv v takové chvíli by byl na místě spíše soucit a záchrana. Utrpení jednoho takového nešťastníka zobrazil působivě David Lynch ve svém filmu *Sloní muž*. Začneme-li chápat vtip o Pákistáncích v tomto světle, možná nám už nebude připadat tak nevinný. Pokud by si všichni z jejich nízkého postavení v anglické společnosti dělali legraci, mohlo by to zničit možnost skutečného soucitu s nimi, a tím paralyzovat naši schopnost jednat, která by mohla jejich postavení zlepšit.

Humornost je založena na nesouladu

Je však jasné, že vtipy, včetně těch černých, mohou být v mnohém přínosné. Podívejme se na pár argumentů. Podle jedné z tradičních teorií humoru, která má své kořeny u Kanta, je vtipnost založena na *nesouladu*. Dvě věci, které k sobě jaksi nepatří, nás nutí se smát. Takový nesoulad může mít mnoho podob. Napadají mě hned tři. Zaprvé je tu nesoulad mezi dvěma tématy, událostmi či objekty, které jsou položeny vedle sebe (třeba Zeman a Krteček). Zadruhé, může docházet k nesouladu mezi naším očekáváním a realitou. Třeba ve zmíněném anglickém vtipu posluchač očekává, že Angličan vyhodí z okna nějaký objekt, třeba krabičku čaje; skutečný obsah vtipu jej zaskočí a rozesměje. Zatřetí lze vytvořit nesoulad mezi *obsahem* vtipu a *kontextem*, ve kterém je vtip vysloven.

Takzvaný „černý humor“ podle mne těžší především ze třetího zmíněného efektu. Kreslené vtipy islandského kreslíře Dags-sona, v nichž matky zabíjejí vlastní děti a davy lidí umírají při požárech, jsou celosvětově populární proto, že lidi rozesmává právě to, že si někdo z takových věcí může dělat legraci. Téma zabíjení (= obsah) a forma kresleného vtipu (= kontext) jsou zde v těžkém nesouladu.

Mám takový názor, že tvůrce či příjemce černého humoru dává tím, že využívá nesouladu mezi (vážným) obsahem a (lehkým) kontextem, najevo, že si je vědom vážnosti tématu svého vtipu. Kdyby ono téma nepovažovat za vážné, nemohl by ho takový vtip napadnout! Umíte si snad představit neonacistu, který dělá vtipy o Holokaustu? Těžko. Tento argument lze uvést i na obhajobu oné anglické poslankyně.

Ona a její publikum se možná chovali nezodpovědně, ale každopádně dali najevo, že si uvědomují, že na problému anglického rasismu je něco nesmírně vážného.

Jiný argument je, že cynické vtipy nás mohou velmi účinně motivovat k zamyšlení. Tím, že humor způsobuje kognitivní posun v našem postoji, nám dává nový náhled na danou problematiku, odhaluje nám nějaký rozpor ve světě a zároveň nám ukazuje nový fakt o nás samých – tedy to, že se něčemu takovému smějeme. Občas se mi stává, že se něčemu začnu smát a přitom nevím proč. A začne mi to vrtat hlavou. Humoristický postoj nás vede k tomu, abychom hledali a uvědomovali si nové vztahy mezi věcmi a situacemi a skládali své myš-

lenky do neobvyklých kombinací. V černém humoru je cosi anarchistického: tím, že zesměšňuje vše svaté a obávané, vypichuje svatost a obávanost daných témat a nutí nás znovu se zamyslet nad tím, proč je za svaté a obávané považujeme. To je taky důvod, proč dogmatici a fundamentalisté se humoru vždy brání a mají z něj strach.

Před chvílí jsem kritizoval černý humor za to, že blokuje jiné emoce. Občas se však velice hodí tyto emoce překonat. Zaprvé, může nám to pomoci zamyslet se střízlivěji nad daným tématem. Zadruhé, pomáhá nám to zbavit se nežádoucích emocí, jako strachu. Hledíme-li na smrt s humorem, pomáhá nám to překonat úzkost z ní. Židé uvěznění v koncentračních táborech za druhé světové války občas dělali vtipy o nacistech, aby si tím dodali odvahy.

Pavel Fantl, který byl uvězněn v Terezíně, si během svého pobytu kreslil karikatury Hitlera v klaunovském kostýmu. Leckdo by si asi řekl, že takový černý humor se do této opravdu nehodí. Fantlovi a jeho spoluvězňům to však očividně pomáhalo. Možná stojí za to si občas vystřelit i z rasistů – mohlo by nám to překonat strach, který kolem sebe šíří.

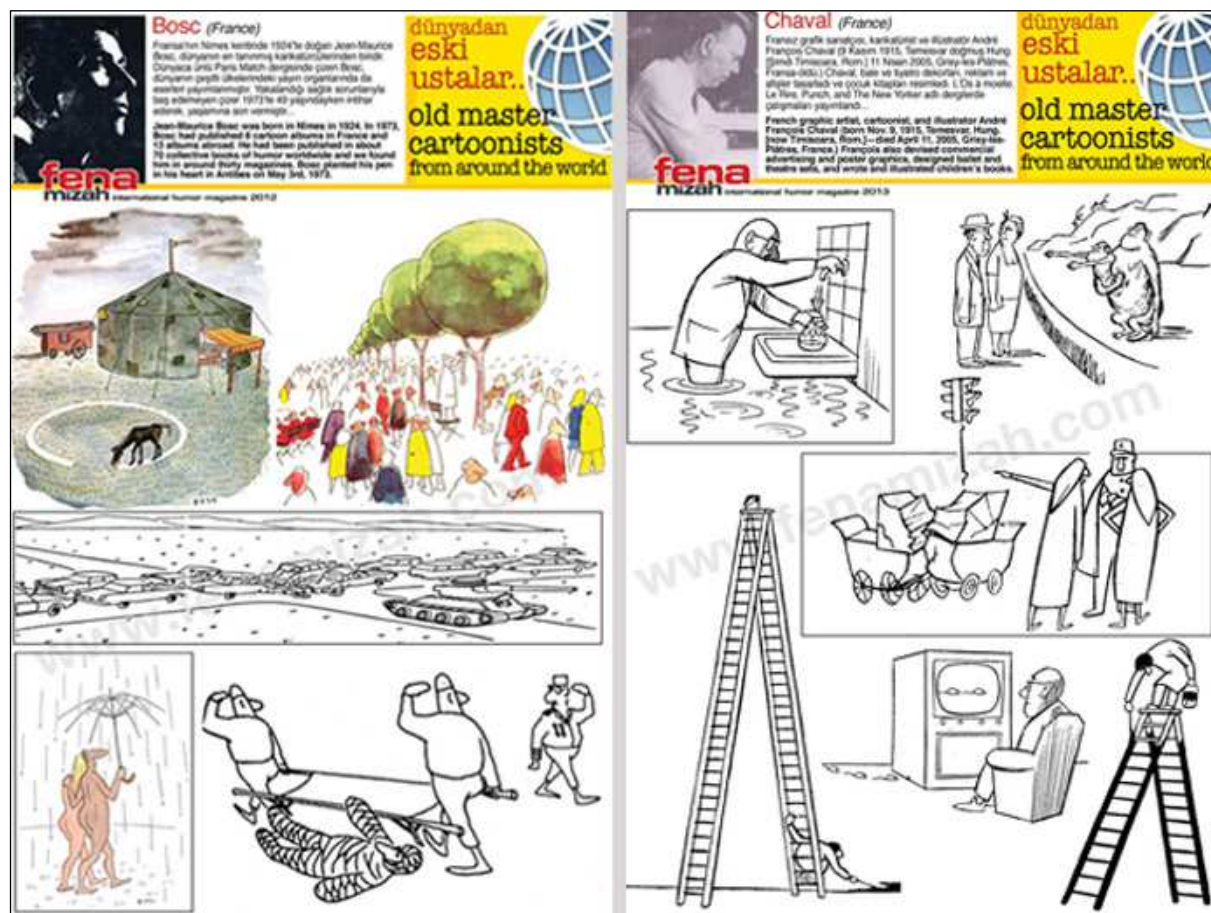
Vím, že moje úvahy jsou velmi obecné, a že při hodnocení toho či onoho vtipu je zapotřebí vzít v úvahu jeho kvalitu a také konkrétní okolnosti, ve kterých je vyřčen. Na příklad je samozřejmě rozdíl mezi tím, jestli si z utlačování menšiny dělá legraci člen utlačované menšiny anebo utlačující většiny. Různé situace vyžadují různé míry zodpovědnosti a účasti. Snad se mi však podařilo shrnout alespoň některé principy, které je třeba při takovém hodnocení brát v potaz.

Adam Lalák

Zdroj: Blog o černém humoru; 27. 1. 2015; autoři kreseb jsou uvedeni u vtipů

http://lalak.bigblogger.lidovky.cz/clanok_disk.asp?cl=445727

Fenamizah včera:

Fenamizah dnes:

Turecký humoristický časopis **FenaMIZAH** je výjimečný tím, že je převážně **časopisem kreslených vtipů**. Souvisí to s vydavatelem, kterým je **Aziz Yavuzdogan**, sám autor originálního výtvarného humoru (**na fotce** pózuje na břehu zálivu v Konstantinopolis; dnes Istanbul, kdysi Cařihrad).

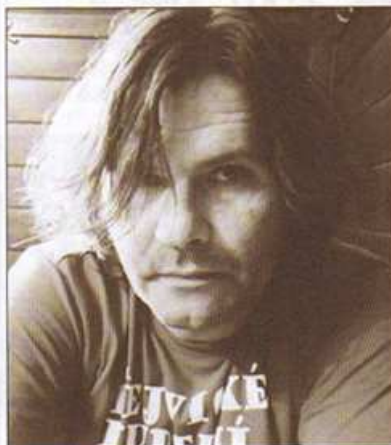
Nahoře přetiskujeme dvě stránky z rubriky "Old Master Cartoonists". Jako by vypadly z praxe a diplomky GAGmena, který kdysi plánoval takto vyhlížející periodikum a podobné stránky (a to nejen se stejnými autory, ale i s některými těmito vtipy!) už počátkem 70. let publikoval ve "Čtení pod lavicí". **Fena Mizah** je měsíčník (vychází od r. 2012), ale jeho možnosti jsou díky "**publikování na webu**" (asi dosud bez tištěné verze) přece jen méně nákladné. Už jen proto, že mu autoři (včetně těch českých) posílají své vtipy bez nároku na honorář...

Dole jsou upoutávky na dvě z jeho letošních vydání - to vpravo je FM EXTRA na námět, který je jasně poznatelný... uvnitř prý najdete 131 kreseb na téma **TRUMP**. (ih)

“Na palici” je to všechno! Jak čtenáři našeho magazínu vědí, věnujeme se humoru výtvarnému, ale tu a tam stojí za to učinit výjimku. A skočit si k sousedům, co o humoru píší či mluví. V dnešním GAGu (na jiném místě) přetiskujeme starší esej o humoru černém. A tak nám nedá, abychom kromě toho nepřidali pár vět o téže černém žánru z čerstvého vydání *Sorry* (časopis je na černotě přímo založen). Jak Várka (Kovář) - jeden ze dvou šéfredaktorů - píše v pravidelném sloupku, i ten černý humor má svůj vývoj - ale to, že se agent Stb z Bratislavy bude dnes těšit nejvyšší přízni českých voličů Česku... To je vrchol všeho, něco tak černého bychom před čtvrt stoletím odmítli jako... No prostě na hlavu!

NA PALICI...

Neveselý truchlivý jsou ty časy dnešní, chce se mi parafrázovat klasika. Kam se člověk podívá, tam je nějaká hrůza. Počínaje Hradem, přes tragikomický průběh tzv. „vládní krize“, nesmyslný zákaz kouření v restauracích, bombové útoky na malé děti, a to nepočítám osobní tragédie každého z nás.

Přijde mi, že je toho nějak moc najednou. A do toho uzávěrka *Sorry*... Je pravda, že nejednodušší pohromy a neštěstí jsou vcelku příhodnou živnou půdou pro černý humor, ale v okamžiku, kdy se realita v mnoha případech dostává za hranu toho nejčernějšího humoru, tak se najednou dostáváme do tvůrčích problémů. Jak si máme dělat legraci z něčeho, co samo o sobě zcela zásadním způsobem překračuje i dosti ortle meze naší vlastní autorské sebereflexe? Věřte mi, je to problém.

Nechci si tímto dělat alibi pro případnou tvůrčí impotenci, pouze konstatuji fakt. Jen si to představte... Kdybychom před dvaceti pěti lety, kdy *Sorry* začínalo, napsali, že za čtvrt století bude nejžhavějším kandidátem na post českého premiéra slovenský agent KGB, mnozí by si fukali na čelo a mysleli si, že to ti chlápci už opravdu s tím černým humorem přehánějí. A vidíte, realita nás v tomto směru naprosto jednoznačně překonala. A to je jen jeden z mnoha příkladů. Už několikrát mě napadlo, jestli má vůbec cenu v dnešní šílené době dělat černý humor, jestli vlastně *Sorry* už není pohrobek let minulých. Jestli to není takový zvláštní trilobit, kterého s kolegou Fefikem s vypětím všech sil držíme násilím při životě. Jenomže pak nám přátelé z Facebooku opět zablokovali naše stránky a mně došlo, že to asi stále smysl má. Pokud totiž ještě existují lidé, kterým náš humor nevoni, a kteří mají potřebu nás umlčovat, tak *Sorry* a jeho humor nemůže přestat existovat. A za tím si stojím, i když to někomu může připadat úplně na palici.

Várka

Vedle převzatého sloupku jsme z červnového **Sorry** vybrali kvůli vyváženosti také dva vtipy kreslené; víme, že proti černým kouskům veřejného mínění v Česku, které fandí miliardáři podivně zbohatнувšímu na počátku privatizace, obviněnému z dotačního podvodu a z ovlivňování obsahu “svých” novin, to je od **Koštýře** a **Pralovszkého** fakt slabé černé kafe... A to, že národ trpí že si další hrozný páreček *Kajíněk-Zeman* z lidí tropí beztestně šašky, je dalším příznakem temných zítřků. A humor už to vlastně není.

Slovákům sice jejich vládce nezávidíme, ale vypadá to, aspoň dle posledních výtisků jejich čtrnáctideníku **Bumerang**, že se tamní situace spíš rovná běžné satirě. A po rozhodnutí slovenské soudní moci, že někdejší Merčiarova amnestie byla nezákonná, se nám o takovém rozhodnutí v případě Klausovy amnestie v Česku ani “nepozdává”. Z Bumerangu jsme vybrali dva deřovité vtipy od jednoho z tamních dvou šéfredaktorů (to je teď zřejmě móda v celém Česko-Slovensku!?) prvním jménem Fedor.

A konstatujeme, že nadále mezi *Sorry* a *Bumerangem* čile funguje vzájemná výměna humorných materiálů. Zatímco si dva satirické časopisy takto hrají, těžší z toho třetí vzadu. I když pozadu!

Z obou titulů si pěkně zadarmo přebíráme to, co se nám líbí, do e-GAGu. A zrovna tak zadarmo to předáváme vám, našim čtenářům... No - není zrovna takové na dobré vůli zsaloužené fungování tištěných a elektronických humorných médií vlastně také poněkud “na palici”?

Krom běžných rubrik má výše zmíněné poslední vydání *Sorry* opět po pár měsících třístranu “Náš člověk...” Tentokrát je jím **Slawomir Mrozek** (1930 - 2013), slavný polský dramatik a také neméně úžasný výtvarný glosátor, který každý týden publikoval neopakovatelné kresby s charakteristickými vpisy. Nejprve v Polsku, rubrika v *Przekroju* se nazývala *Brýlemi Slawomira Mrožeka*, později psal svá absurdní dramata v Itálii. Veliká soutěž na str. 2 se tentokrát týká “malého čápa” Miroslava Pelty. Můžete si v testu vybrat, zda Pelta bude po Jablonci nyní řídit fotbalový klub:

- a) FC Bory, b) Slavoj Pankrác anebo c) Dynamo Ruzyně.

(e-Gag)

Kresby: **Jiří Koštýř**, **Boris Pralovszký**, **Fedor Vico**, **Karel Hohl** - viz vedle!

Ne, nelekejte se! Tohle není čerstvá titulka berlínského časopisu... Vlevo vidíte plakát na speciální výstavu kreseb z někdejšího humoristického týdeníku *Eulenspiegel* od autora jménem **Kurt Klamann**. Pokud mne paměť "neklamannuje", byl to ten autor, který v Německé demokratické republice, kde na rozdíl od té Československé socialistické byla tradice obnažených těl v tisku běžným prvkem, kreslil tak i vtipy s nahotinkami. Pamatujeme to z tzv. FKK (nudistických pláží a vůbec pěstování nahé krásy) ale také právě z *Eulenspiegela*, kde jeho lavírky karikovaly kdekoho (viz obrázek!), ale ženské tělo

nechaly pánům pro radost neporušené žádným velkým nosem. Nu a teď tedy ta výstava, která láká na celé retrostránce v "Eule" diváky i turisty od 18. června až do 17. září do muzea v městě Zingst na tyto proslulé "*Mädchenzeichnungen*". K obrázku vlevo patří text, na němž se modelka ptá učitele kreslení: "*Vážně sem nepřijde žádný opravdový muž?*". A v rámečku se praví, že výtvarník **Kurt Klamann** žil a tvořil v letech 1907 - 1984. Sjednocení obou Němec se nedožil a proto je otázkou, co by asi říkal, kdyby viděl, jak se ženy kreslí v *Eulenspiegela* v současnosti. Vtip v posledním čísle šest (viz **vpravo nahoře!**) to ukazuje prostřednictvím plakátu v šatnové skříňce. Pánské nebo dámské? Otázkou zůstává, proč ta žena v kšandách a s kopretinou má přimalovaný podezřelý knírek. Drobný text dole se ale také ptá: "*Jak vpravo je Bundeswehr?*" Autorem kresby je **Arno Funke**.

A jsme u pointy. Zatímco stálý ilustrátor Klamann se dneška nedožil, stálá ilustrátorka týdeníku *Eulenspiegel* z doby DDR jménem **Barbara Hennigerová** do současného měsíčníku v BRD stále kreslí - a stále výtečně a přitom neustále svým typickým stylem, který poznáte na první pohled...! Už jsme si tu párkrát ukázali, co a jak kreslí, ale dnes - jak jinak - jsme i tady vybrali ženský pohled na dnešní ženy... tedy spíš maminky. Třemi velkými obrázky ilustrovala v čísle 6 dvoustranu uvozenou titulkem "*Na štěstí to nebylo nic vážného*" a dnešní mámy vidí docela kritickým okem (a hlavně je kreslí ostrým perem). Na jiném obrázku mamin-

ka vyčítá cosi "babičce", na jejíž hlídání si plačící chlapec stěžuje. A jiné dvě děti diskutují nad čísi mrtvolou s ještě kouřící puštičkou v ručičkách ... Hennigerová ovládá to, čeho jsme si všimli také u nás - povyšuje ilustrování zajímavého textu o nstavbu, neb nejde o prosté dokreslování textu, ale o

jeho vtipné domýšlení se samostatnými pointami. A to je pro každého výtvarníka (hodného svého jména!) to nejlepší vyznamenání - a největší radost... A to i pro výtvarnici, které už dost dlouho věk končí na -sát.

Na konec patří něco dobrého, ba pochvalného. Náš obrázek ukazuje jen necelou polovinu dvoustrany, která podobně jako "Fámyzdat" v Sorry je řešena "na výšku". Toto je horní, úvodní část... Jméno parodie na bulvární noviny je **Echo der Sau**.

Vtipem je, že vše co známe z různých blbých novin a časopisů tady nedělají lidé, ale v jejich rolích jsou vyfocena a zpovídána prasata. I titulky jsou stejné, bulvární:

"Helena a Florián: Triumf lásky" a tak po-

dobně, jedno prase hraje prince Harryho, "Bundeskancleřka není žádná svině", zločinná prasata jdou na porážku... atd. V redakci si s tím evidentně vyhráli.

Dobrý nápad na celé dvoustraně - jedné z celkem 68 stránek červnového Eulenspiegels! (IH)

Kresby: Arno Funke, Kurt Klamann, Barbara Hennigerová

Archív / Humoristický (?) časopis „Šejdrem“ (1930)

Nejprve jsme našli obálku, pak jsme si prolistovali obsah a vše jsme uložili do archívu.

Mezitím přešlo mnoho času, z týdeníku se stal čtrnáctideník a pak měsíčník. Pozor, nepleťe si to - teď mluvíme o e-GAGu! **Nová doba nové chce mít činy** a tak místo zpravodajství o činnosti ČUK se náš dnešní magazín chce více věnovat větším, obsažnějším tématům. A též méně známým událostem z historie českého kresleného humoru.

Po ukázkách z protektorátního časopisu **Ejhle**, které jsme vybírali z práce historika **Petra Karlíčka** pro rubriku **Objev**, zabrousíme ještě dál do dějin, kdy v čase první republiky vycházel tehdy hodně kontroverzní, byť dost neprofesionálně působící týdeník **Šejdrem** (viz obálka čísla 40, ročníku 1940)

Požádali jsme **Petra Karlíčka** o rozhovor na toto téma a už máme připraveny nejen otázky, ale i vybrané ukázky vtipů z několika čísel na časem zežloutlém a při listování se poněkud drolicím papíru. (G)

Dva další obrázky k připravovanému textu najdete v **Letní příloze** tohoto **prázdninového GAGu** číslo 6-7, ročník 2017.

Labedzki vystavuje v Żyrardowu

Evropská noc muzeí začala 21. května 2017 v žyrardowské Resurse vernisáží výstavy Daria Łabedzkiego „Karikatury a jiné figury“ (**viz foto!**)

Výstavu získal autor jako cenu od „Galerie Resursa“ v VII. ročníku polské satirické soutěže „**Manufaktura Satyry Żyrardów 2016**“. Łabędzki ji obdržel za **portrét Filipa de Girarda**, který byl vloni tématem soutěže. Pokud někdo neví, o koho jde - a po kom se tedy město **Żyrardów** nazývá - najdete více na webu:

www.zyrardow.pl

Żyrardowska expozice představuje soubor portrétů a karikatur významných osobností jako např. *Alberta Einsteina*, *Alfreda Hitchcocka* a *Quentina Tarantina*, z Poláků *Romana Polańského*, *Andrzeje Wajdu*, *Agnieszky Radwańské*, či filmového *Doktora House (Hugh Laurie)*. Tyto a další karikatury **Dariusza Łabędzkiego** ve velkém počtu vyklikáte na:

<http://karykatury.com.pl/galeria.html> .

A fotoreportáž z muzejní noci na straně:

<https://www.zyrardow.pl/4831,2017.html?t resc=42146>

Korfantovský „Nálet karikaturistů“

V polském městě Korfantowie (vojvodství opolské) se před půlkou máje konal *Nalot Karykaturzystów*. Asi by překlad měl znít v češtině jako „*Slet karikaturistů*“, ale výraz **Nálet** se nám zdá pro satiriky vtipnější. Uspořádala ho *Fundacja Przyszłość i Rozwój* už podruhé a složení bylo úctyhodné.

Tedy co do polských, při tom však známých jmen: *Bartłomiej Belniak*, *Henryk Cebula*, *Michał Graczyk*, *Miroslaw Hajnos*, *Ryszard Kudzian*, *Sławomir Lizoń*, *Daniel Strzelczyk*, *Andrzej Terlecki*, *Tomasz Wołoszyn...* (**viz foto!**). Nechybělo představení dílny sítotisku, kterou k potěšení účastníků dovezli umělci z „*Grafianie*“ v Niemodlině.

„Karpik“ oceněn!

Polská soutěž na rybí téma Karpik v Niemodline získala sama ocenění v soutěži! Známy „**Karpik**“, tedy součást projektu *Święto Karpia 2016*, jehož je obvykle karikaturistická část s výstavou a s ceremoniálem udílení cen nejviditelnějším akcentem, převzal 19. května 2017 ocenění za nejlepší iniciativu ve *województwie opolskim* v oblasti realizace lokálních veřejných aktivit (**viz obr.!**). Soutěž se pořádala pod záštitou *Marszałka Województwa Opolskiego* a nazývala se „**Partnerstwo bez granic**“, protože k podmínkám účasti patří mezinárodní účast na takové akci. Projekt „*Święto Karpia*“ realizovaný institucí zvanou *Ośrodek Kultury w Niemodlinie* získal ve své kategorii první místo - cena znamenala též finanční odměnu ve výši 3 tisíce zlotých. (mh)

Pražákům s výtvarným citem se občas zalesknou oči, když spatří nějaký starý filmový plakát - taková to bývala úžasná galerie na plochách určených k výlepu plakátů a v centru také u pasáží s kiny, na něž na Václaváku člověk narážel málem ob třetí baráky.

Ale co si budeme povídat - ty nejlepší plakáty k filmům se daly shlédnout sice rovněž na „trafouši“, jenže v rohovém domě s nápisem Polské kulturní středisko. Koncem šedesátých let se plakátům (včetně těch divadelních) u nás věnovali nejlepší grafici a nejinak tomu bylo v Polsku, zemi více volnější a též s bližší cestou k pařížským vzorům. Dnes už není po zástupcích diváků pod neóny premiérových kin v 18 či ve 20 hodin ani potucha, filmové plakáty se domácím umělcům nežadávají; distribuují se do všech zemí z jednoho centra. Ale co jsme se kdysi naučili, nám zůstalo - když vidíme pozvánku na výstavu, plakátek, obálku katalogu legnického Satyrykonu, jsme hned doma. Tamní pořadatelé de facto vytvářejí galerii výstavních plakátů, nikoliv přímo humorných, ale příjemně veselých a na první pohled se hlásící k zmíněné výtvarné tradici... Tentokrát je autorem Natalia Stachura a zve nás jménem *Legnického centra kultury, Muzea mědi a Fundace Satyrykonu* hned na několik výstav v tento pátek 16. a v sobotu 17. června.

Začíná se v Legnici v pátek, v 17 hodin „u Filipa“ (socha maskota Satyrykonu v ulici NMP) kde budou předány ceny letošním vítězům - pěkně pod širým a vysokým nebem. V zápětí budou odhaleny pamětní desky věnované **Maciejowi Zembatemu** a **Sławomiru Mrożkowi**. Až potom bude otevřena výstava vybraných soutěžních prací z letošního roku v *Muzeu mědi*, ulice sv. Jana č. 1.

O hodině 19. následuje zahájení další výstavy „Why have I Bewcome a Satirist?“ členů „**FECO Poland artistic group show**“ v galerii RING, Rynek č. 12. A to ještě čeká hosty večerní výstavní akce v restauraci VIS-A-VIS od 20 hodin.

V sobotu potom následují vernisáže dalších dvou výstav - nejdříve dvou nejlepších debutantů *Satyrykonu* 2017 v 16 hodin a za hodinu ještě studentů krakovské výtvarné akademie. Sobotní program ukončí večerní koncert.

/GM/

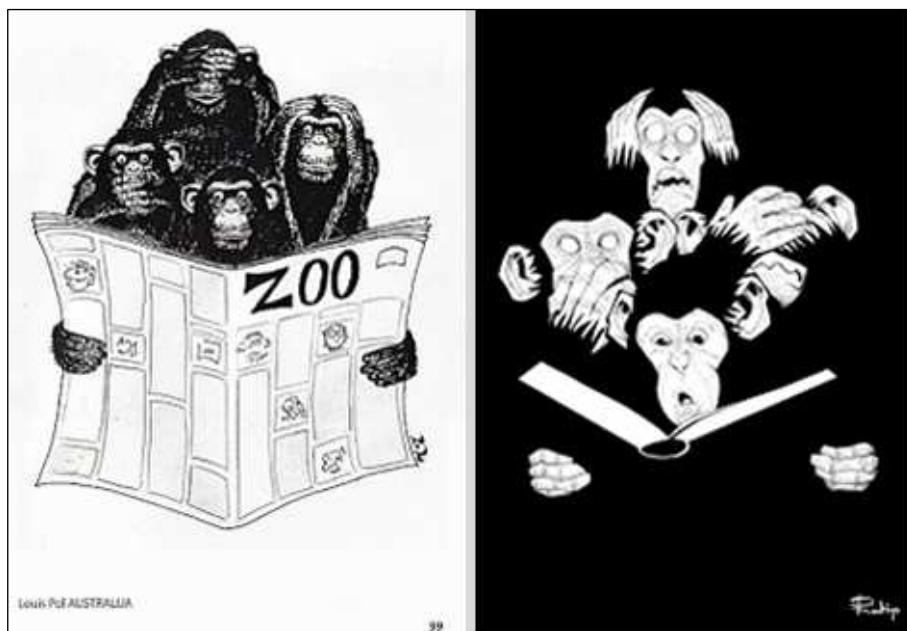
Pokud jde o páteční vyhlášení výsledků, najdete je i s úkázkami oceněných prací v letošním GAGu č. 3. Zde si tedy jen připomeňme, že převzít Grand Prix Satyrykonu si přijde domácí autor - tedy autorka - **Magdalena Wosik** - viz foto vedle („Debiut“ v Z. Górze 2010). První ceny v obou kategoriích získali *Konstantin Kazančev* z Ukrajiny a další polský autor - *Stanisław Gajewski*.

Snímek: GAGfoto

Kde hledat GAGy, výsledky a propozice výstav?

Upozornění: pokud se stane to neštěstí a nemůžete najít v notebooku některý výtisk e-GAGu, a potřebujete se ještě podívat třeba na propozice blížících se mezinárodních soutěží, nezoufejte! Všechna minulá čísla počínaje **právě aktuálním vydáním...**

...najdete na adrese: <http://www.cartoongallery.eu/kniznica/casopisy/e.gag/> (red.)

Lovci plagiátů znamenali nedávno v Rumunsku velký úspěch!

30. května bouchla plagiátorská bomba. A opět se týká vítězné práce mezinárodní soutěže!

Jak uvádí **Mirek Hajnos**: "Lowcy si-milarów lub plagia-tów (wszystko zależy od oceny oglądającego) mogą odtrąbić **kolejny sukces**. W wyniku „donosu”, którego autorem był **Louis Pol** – rysownik z **Australii**, na-

grody został pozbawiony **Rodrigo Da Silveira** z Brazylii. Był on laureatem (ex aequo) pierwszej nagrody w rumuńskim konkursie **HumoDEVA 2017**.

A kdybyste to nedokázali pochopit v polštině, následuje vyjádření rumunského organizátora HumoDEVA 2017 (v angličtině):

Dear Artist,

A few days ago, with quite delay, **Louis Pol (vlevo)** sent to us the drawing you can find below, that was published in the **Belgrad 2016 catalog (Zoo), at page 99**.

The drawing has a striking resemblance to the drawing below, that we prized at the contest.

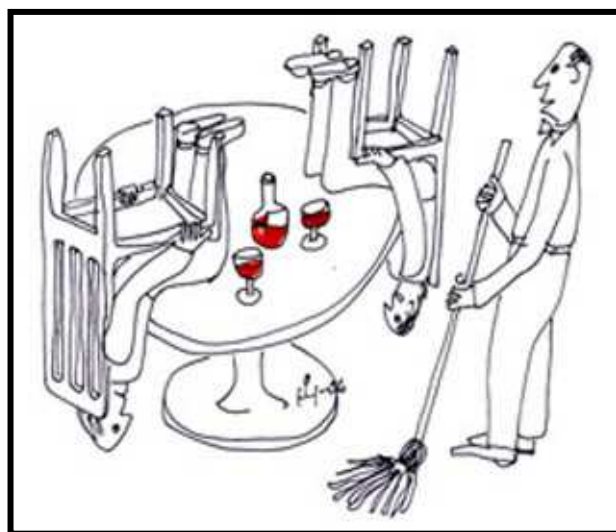
We don't accuse **Rodrigo da Silveira (vpravo)** of plagiarism or something like that, might be a simple coincidence of ideas. But the drawing made by Rodrigo lost its originality, an important quality for a cartoon that's to win a contest.

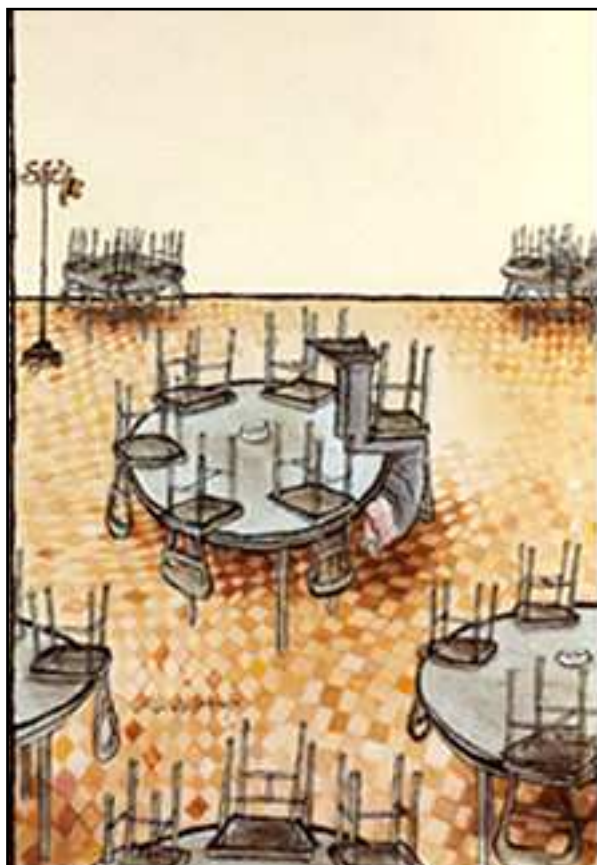
As a follow up, with regret, having to consider all this, we decided to cancel this **First Prize ex aequo awarded at HumoDEVA 2017**, Romania contest. (Novou verzi výsledků najdete na webu HumoDEVA 2017. Tam si též můžete stáhnout katalog HumoDEVA 2017.

On behalf of the jury, **Horia CRISAN**

Nu, co dodat?

Asi nic, neboť v GAGu jsme už před lety o takových případech referovali s ukázkami, ale protože existují specializované weby, může se každý o stovkách takových příkladů-případů lehce poučit. Také o sprostém okopírování anebo využití cizího vzoru ke svému prospěchu v soutěži (respektive o kongeniálním - neb stejném - řešení nápadu od dvou autorů z různých koutů světa) jsme toho napsali a oddiskutovali již hodně řádek. Zde tedy (**viz vpravo**) jen další příklad toho, čeho by se měl člověk vyvarovat. Úklid vinárny po zavírací hodině v tomto podání je jako téma výtvarníkům blízký a nesmírně přitažlivý. Rovněž je ověřeno, že se nesmírně líbí i čtenářům, kteří se nad tímto obrázkem znova a rádi zasmějí. Také porotcům mezinárodních soutěží se líbí. A to ještě dnes, kdy se díky internetu velice brzy zjistí, jak hloupé bylo, že v italské soutěži *Spirito di Vino Int' Competition* udělili 3. cenu zrovna **Heino Partanenovi** z Finska. Co následovalo? Záplava reakcí. **Viz další strana...**

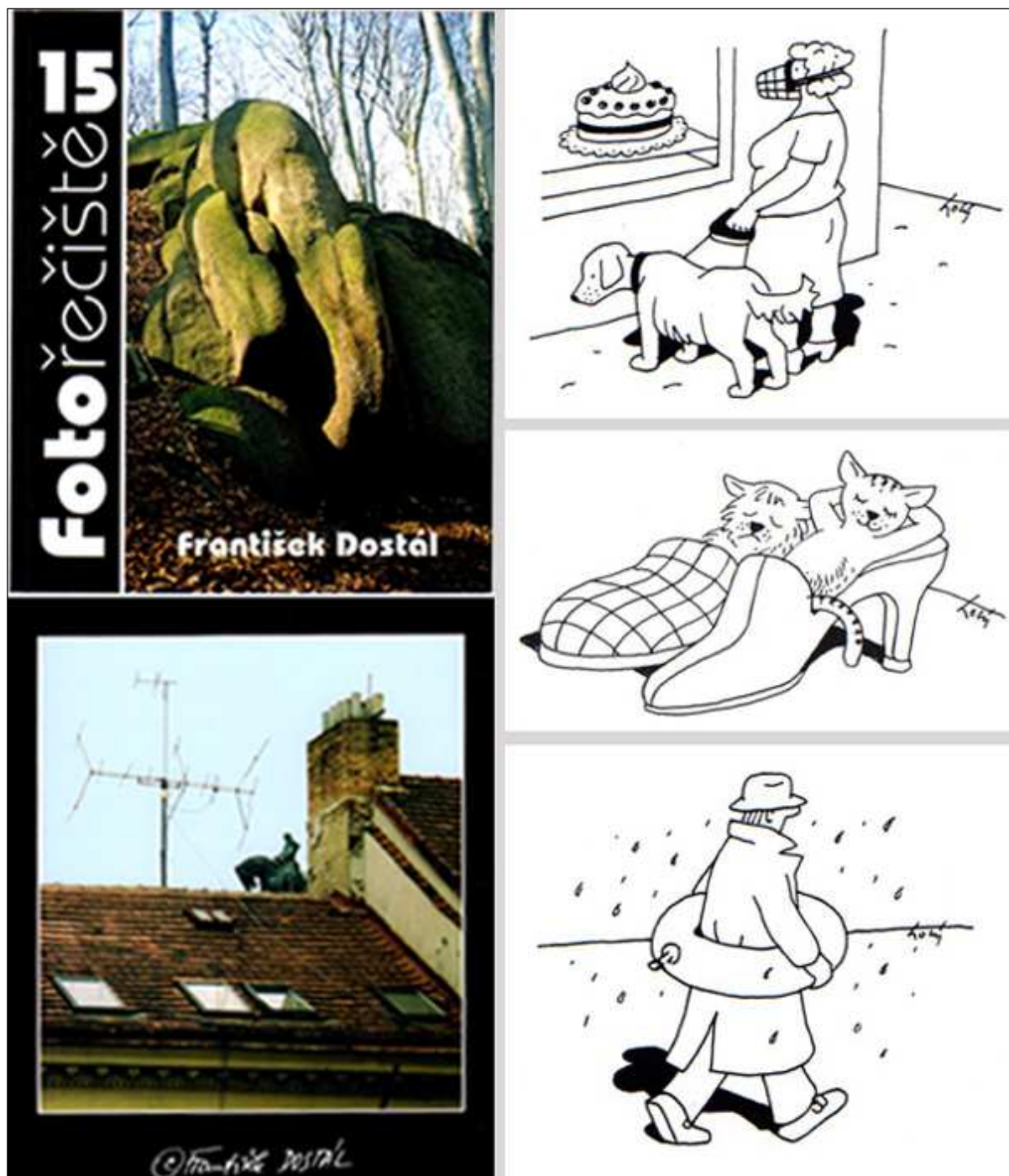

Tu jsou někteří starší předchůdci:

Neznáme přesná data vzniku, ale aspoň víme, že **horní** obrázek, je vždy o hodně **starší**, než ten pod ním. Není jisté, že **Ronald Searle** (**vlevo nahoře**) byl vynálezcem vtipu, ale z těchto prací jde o vtip zaručeně nejstarší. V detailech se obrázky liší, ale podstata zůstává, ať už jde o dílo **Olega Gutsola** (Minsk) **vlevo** - anebo **Libora Sigmunda** (Brno) **vpravo**. (red.)

Párová práce: Dostál František - Holý Emanuel

Kde se vzala tu se vzala a nazývá se **Fotořečiště 15**. Vyskytuje se kdovíkde, ale zadarmo jsem ji obdržel k recenzi v sídle Syndikátu novinářů ČR, kde jsem byl z jiných příčin, které ale neprozradím. Tady vidíte přední i zadní stranu obálky menšího (ale ne malého) formátu a vedle ní i překvapení - kromě snímků **Františka Dostála**, autora více než tuctu alb zábavných snímků se tu nacházejí i kresby **Emanuela Holého**. O Dostálovi netřeba více povídat; na poslední chlopni svazku stojí výstižné: „Rád bych potkal člověka, který ještě nikdy žádnou Do-

stálovu fotografii neviděl“. Ondřej Neff. Na rozdíl od spolustudenta z novinářské fakulty Ondry mohu k Dostálovu spoluautorovi doplnit obecně známá fakta. **Emanuela Holého** většina pamětníků Dikobrazu zná a podle kresby asi i pozná: jako **Emanuela Jakuba**. Tak se jaksi dobrovolně překlátil, aby si ho redaktori a čtenáři nepletli s Holým Stanislavem...

V publikaci však dominuje Dostál, který se zde rozhodl podrobit svůj život a dílo vlastní interpretaci, která je často zajímavá a občas i kousavá vzhledem ke kritikům jeho fotek („Josef Chuchma opět cosi špatného pojedl“) či cenzury na facebooku („Také ve 21. století řadí Koniášové“) kde se

v roce 2016 komusi znelíbila titulní fotka jedné Dostálovy knihy; po poli běžící dívky s odhalenou horní polovinou těla (v čerstvém albu je umístěna hned na druhé stránce). Oba poslední texty se vztahují k červenci roku 2018, kdy pamětníku bosých her pod pražským Bohdalcem bude osmdesát, a tak píše tedy i jakousi „Rozlučku“ s fotografováním: „...jsem si přál, aby se mi podařilo lidi potěšit. Přitom jsem se sám bavil a někdy se zaradovali i jiní, kteří dosud mají smysl pro humor.“ A přirovnává ten smysl k takovému neviditelnému a jemnému předivu mezi námi.

Z téměř stostránkového svazku jsem úmyslně nevybral snímky s nahými, polooblečenými či všelijak postrojenými živáčky, tedy fotky, které obvykle patřily k úspěšným a v redakcích akceptovaným snímkům. Vždyť přece František Dostál uměl zmáčknout spoušť i ve chvíli, kdy se buď nic nedělo, anebo se to dělo tak krátce, že by to člověka ani nenapadlo. A to - prosím - neměl v ruce chytrý a samofotící „telefon“!

(I. H.)

A když tu zbylo místo... / Aktualita z Polska

Belniak a Kozłowski jarními vítězi „Čtyř dob karikatury“ 2017

V pátek 9. června byly vyhlášeny výsledky jarní části polské národní soutěže „Cztery Pory Karykatury“. (Vtipy roku 2017)

Nově pojatá soutěž zaujala 65 autorů. Poslali **214 děl** (124 díla v kategorii „Karykatura i satyra polityczno-społeczna“ a 90 děl v kategorii „Humor i żart“). Z výsledků vybíráme laureáty prvních tří cen:

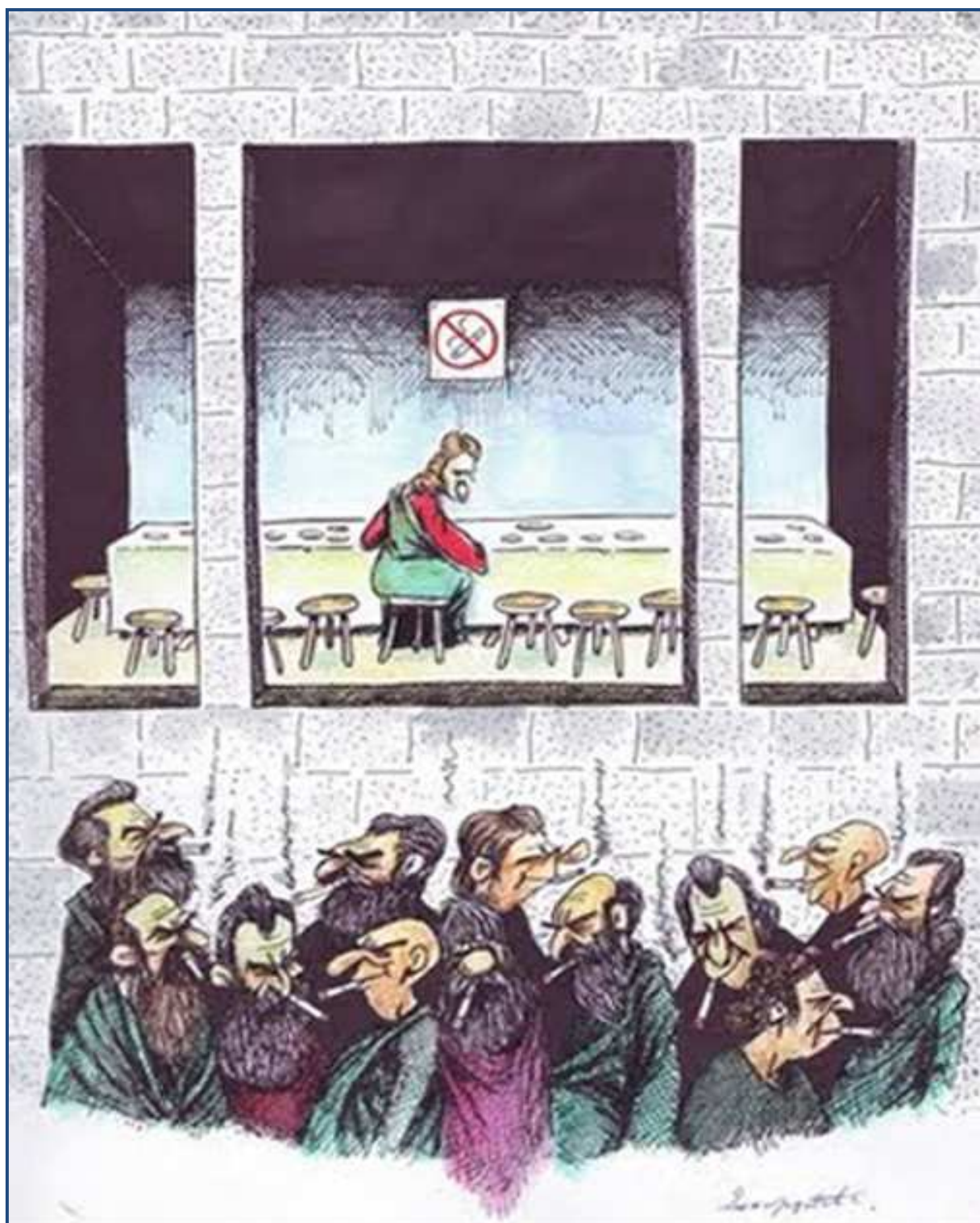
„Karykatura i satyra polityczno-społeczna“

1. nagroda – „Wiosna 2017“: Bartłomiej Belniak
2. nagroda – „Wiosna 2017“: Ryszard Druch;
3. nagroda – „Wiosna 2017“: Piotr Świderek

„Humor i żart“

1. nagroda – „Wiosna 2017“: Jarosław Kozłowski
2. nagroda – „Wiosna 2017“: Michał Graczyk
3. nagroda – „Wiosna 2017“: Artur Ligenza

Nejlepší díla roku 2016 budou na výstavě „Cztery Pory Karykatury. Rysunki Roku 2017“ v Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie - viz: <http://muzeumkarykatury.pl>

Tak je to: Poslední večeře Krista by vypadala opravdu jinak, kdyby se konala v evropských pohostinských zařízeních o dvacet století později. Krista by neznal jen Jidáš, ale všichni apoštolové - alespoň mezi polévkou a hlavním chodem by si odskočili před budovu a bylo by jen a jen na Ježíšovi, zda učiní ještě jeden pěkný zázrak a umožní tak kouřit uvnitř svým společníkům... Zachytil to **Saša Dimitrijevič** ze Srbska - zřejmě zavilý kuřák... Ten také přidal i další potenciální verzi *Poslední večeře* ze současnosti. Na příští stránce je nepřítelem této oblíbené a slavné scény malované především ve středověku i raném novověku - fotbal!

Nejen kuřáci, ale také fandové by zapomněli, co je jejich cílem a úkolem a - pokud můžeme věřit Sašovi Dimitrijevičovi, vzhlíželi by apoštolové sice k nebi, ale jen proto, aby viděli úžasnou svíci - tak se totiž říká výkopu míče vysoko nad horní okraj tribun...

Viz kresba nahore!

Jeho kolega - karikaturista, jehož jméno neznáme - si stejně tak zahrál s motivem Poslední večeře, když k původnímu složení „mužstva“ přidal příslušný počet hokejových holí. Hrát by se sice mohlo na čtyři útoky, ale pokud by se Ježíš jedné musel sám chopit, musela by být brankářská. To autor díla opomenul, zřejmě ve víře v nadpřirozené schopnosti Krista. Ten by si nepochybně také poradil i bez chybějící šestice obránců v sestavě...

Viz kresba dole!

Do této rubriky stále přijímáme vaše kresby, již dávno publikované anebo zrovna čerstvě pro náš e-magazín vytvořené...

Zrovna o Poslední večeři nouzi nemáme díky objevu řady zahraničních kousků. Ale žádané jsou stále třeba „jeskynní malby“ či věčná

Mona Lisa - viz ukázky!

Zatímco autoři dvou prací

zaměřili svou pozornost (ba i ruku) k Lízinu dekoltu, Polák **Gliwa** použil stejný *da Vinciho* motiv k výzdobě dost nesportovně vypadající pálky...

Vtipy o umění - tak lze celkem bez problému přeložit název sbírky kreslených vtipů, které jsme našli nedávno v německém písčím měsíčníku. **“Cartoon über Kunst”** nás samozřejmě zaujal svou obálkou, na níž se hlásí k našemu cyklu *“Mistři malíři”*, v němž představujeme různé vtipy na téma umění - přesněji na vtipy, jejichž autoři se pouštějí do těch nejznámějších pláten (a soch) jaksi znovu a s jistou dávkou vtipné originality.

Obtěžujeme s nimi čtenáře už třetí rok a zdá se, že dnes už i domácí autoři, kteří se se zasíláním svých objevných verzí *Poslední večere* anebo *Guerniky* zrovna nepřetrhnou... (chápeme; jde o dost pracné předlohy - a ještě je to zadarmo!)

A tak se více zabýváme vyhledáváním takových kousků v současných katalogích či monografiích zahraničního původu. Věřili byste, že kupříkladu takový Munchův **“Křik”** je skoro v každé publikaci? Ovšem pravou úrodu slibuje zrovna (vedle ji vidíte!) obálka. Co je však ukryto pod ní? To se jen těžko dozvíme, neboť ji vydal Holzbaum Verlag ve Vídni - a také ta suma 20 euro;

dali byste víc než pětikilo za 80 stránek?! A tak se jen spokojte s obálkovým vtipem - čert ví od koho je - na téma vernisáže **jeskyních maleb**. Překládat ani netřeba. Ti *“pračlověci”* jsou evidentně výtvarní kritici, kteří hodnotí nové malby: **“Příliš primitivní...”** (ih)

Ostuda pořadatelů

Jak jinak byste nazvali tyto obrázky, které **oba** zařadili před lety do výstavních katalogů organizátoři (porotci) slavného **Knokke-Heist**. Faktem zůstává, že Albánec sice využil starší nápad, ale daleko víc se nadřel s vykachlíčkováním pozadí...

Yuji Nehagi, Japonsko (1992 International Cartoon Festival Knokke-Heist)
Medi Belortaja, Albanie (1. cena, 1999 International Cartoon Festival Knokke-Heist)

Slováci: s **“Kýcháním”** až do Norska

Na olíbenou hlášku připitých bezdomovců před samoškou: *“Kámo, nemáš drobáky,”* mohou slovenští karikaturisté prohlásit - mám, ale nedám. Drobak je totiž místo v Norsku, které už mají v kapse, jeho jméno si mohou připsat do seznamu výstav v zahraničí. kde se jejich kresbám dostalo velké pozornosti. Projekt **Freedom of Expression & Free Feeling** sice už známe z minulých výstav, nyní však můžeme doplnit, že:

A) V rámci bilaterálního projektu podporeného z Nórskeho finančného mechanizmu, sa pod názvom **Freedom of Expression & Free Feeling** od 15. 5. 2017 v nórskej galérii kresleného humoru v Drobaku prezentuje spoločná výstava kresleného humoru tematicky zameraného na slobodu myslenia.

B) “Slovensko reprezentuje Prešovská rozvojová agentúra s projektami *Free Feeling* a *Humoroterapia*, ktoré predstavila práce 35 autorov zo Slovenska a ďalších európskych krajín. Projekt pokračuje odborným seminárom a spoločnou výstavou v prešovskej galérii - *Kýchania mozgu* - v septembri 2017”.

Tolik oficiální sdělení od “muže v černém” (**viz foto!**) - tedy od **Petera Rázuse** z Prešova. Vedle něho poněkud netypický Seveřan, známý editor **tOonsMaGu Arthur Rahman** a v pozadí svítí předmětná výstava.

Ovšem co to drží oba organizátoři projektů “*Kresleným humorem za svobodu a pod.*”, to musíme teprve zjistit. Zatím jen víme, že jde jistě o alba nebo katalogy s vtipy. (r)

Popovičové se mohou radovat - konečně hotovo!

Mít tak o kolečko víc! To je nejen přání obyčejného člověka, který by se zbláznil samou radostí, kdyby ho na psychiatrii uznali oficiálně za blázna a měl by rázem pokoj od všedních starostí, které trápí nás, co jsme se ještě ze všeho nezbláznili... Také je to však název knihy, která ve 52 opravdových příbězích z 20. století popisuje - a pokresluje - vznik a okolnosti vzniku významných vynálezů. Díky autorům, otci **Ivanovi** a synu **Davidovi**, jde sice o vynálezy vážné i vážené, ale **Popovičové** je podávají veselou a vynalézavě vtipnou formou. A kniha vlastně shrnuje celý dlouhý animovaný seriál, který vznikl neméně dlouho pro STV (Slovenskou televizi). Křest knihy v Bratislavě proběhl 6. června 2017 a jeho součástí bylo samozřejmě promítání ukázek z unikátního seriálu. A k vidění byla i výstavka kreseb, fotek a dalších materiálů použitých v knize i v pořadu... (e-gag)

To to trvalo! Aneb: Tintin v Rusku barevně

Jak uvedla stanice BBC, belgické vydavatelství Casterman poprvé vydalo starý a též slavný komiks **Tintin v zemi sovětů** v barevném provedení. Prvně vyšel příběh v roce 1929 jen černobíle a od té doby se už nevydával... Malý reportér se svým pejskem v něm zavítá při

pátrání do SSSR a tímto příběhem vlastně začíná celá ta dlouhá **Hergého Tintiniáda**... Další známé příhody jako **Tintin v Americe**, původně též jen jednobarevné, dávno po světě běhají v barvě. A nový Tintin i v Česku!

Snímek z prezentace staré novinky: BBC (red.)

22. SPIŠSKÝ SALÓN KRESLENÉHO HUMORU

BOBO
PERNECKÝ

2. jún 2017, 17⁰⁰, kaviareň eLara Spišská Nová Ves

Ahoj, Ivan,
výstava v Spišskej Novej Vsi
potrvá mesiac, čiže do začiatku
júla. Posielam ti bulletin, ktorý
vyšiel k výstave a pár fotiek
z vernisáže v kaviarni eLara:

- na fotke zľava BP(ja) a
organizátori Salónu
výtvarník a karikaturista
Ferdinand Majerech
a riaditeľ Mestského
kultúrneho centra **Emil
Labaj**. Vpravo od chrbta
s foťákom **Peter Rázus**.

Všetko sa to dialo v centre
Spišskej, v krásnom letnom
počasí, počas Dní humoru na
Spiši

<https://www.spisskanovaves.eu/nocache/system/aktuality/detail/article/dni-humoru-na-spisi-2-3-juna-2017-spisska-nova-ves/5/index.html?cHash=ef93ec366840e6ca5de53aff2562040b> .

s pozdravom

B. Pernecký *1950

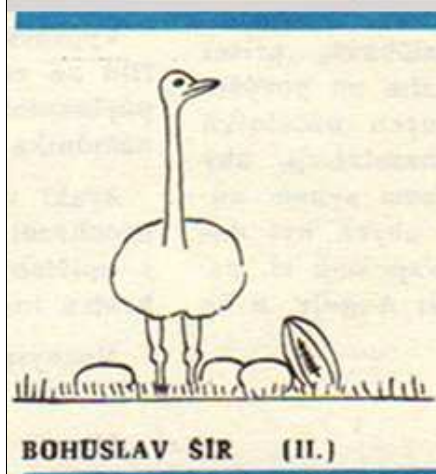
<http://boboperneckygallery.blogspot.sk>

Nahore **vlevo**: pozvánka na výstavu prací **Boba Perneckého** ve Spišské Nové Vsi

Nahore **vpravo**: odpoveď **Boba Perneckého** na prosbu o snímek z vernisáže pro e-GAG .

Dole: fotky **Bobo Pernecký** poslal dvě, ale vešla se jen tato... Umělec stojí vlevo.

VÍTEZOVÉ SOUTĚŽE:
Nositeli **VYČÍTALO-VÝCH MACKŮ** v kategorii kreslených vtípů beze slov se stali: **MILAN JELEN** z P. Rozsíčky (I. stupeň), **BOHUSLAV ŠÍR** z Prahy 4 (II. stupeň), **DUŠAN ŠKRÁŠEK** z Uherského Brodu (III. stupeň) – všichni dostávají originál kresby J. Vyčítala, M. Bartáka nebo St. Holého.

Kdo by to neznal - diplom ze všelijakých soutěží ve školním věku máme asi všichni. Kdybych se tu nyní měl pochlubit sám, pár takových mám kdesi doma, většinou za všelijaké běhání na škvárové dráze i po oboře Hvězda.

Ale získat už v dětství ocenění za kreslený vtíp? To je úplně jiný „level“! Kreslit vtípy nepatřilo k náplni školní výtvarné výchovy na prvním stupni.

Bohuslav Šír (na snímku přebírá ocenění od šéfredaktora **Pionýrské stezky** Ivana Krofty) obsadil druhé místo v kategorii vtípů beze slov.

Soutěžilo se o „**Vyčítalova Macka**“ a konkurence byla docela slušná - ono dodnes není snadné v dětském věku vymyslet originální vtíp. Potvrzují to zahraniční soutěže, kde dávají příležitost dětem. Na dolním snímku je **Šír** druhý zprava a nalevo je vtíp, který se líbil porotě a o úspěch se zasloužil. Ve čtrnáctideníku, který převzal „agendu“ časopisu *Ju-nák* a také jeho redakci, jsem si prvně vyzkoušel co znamená organizace takové soutěže. Zatím s dětmi a jen na úrovni národní.

Pokračování přišlo v týdeníku **Stadión**, kam jsem se přemístil v létě roku 1973 a kde se nakonec už „dospělá“ soutěž nikoli o Honzova „*Macka*“, ale už o zátopkovského „*Emila*“ pracovala až k označení mezinárodní.

Jen jediný z „*Mackařů*“ si své *hobby* udržel dodnes. Takže se tu teď **Šírem** mohu právem chlubit!

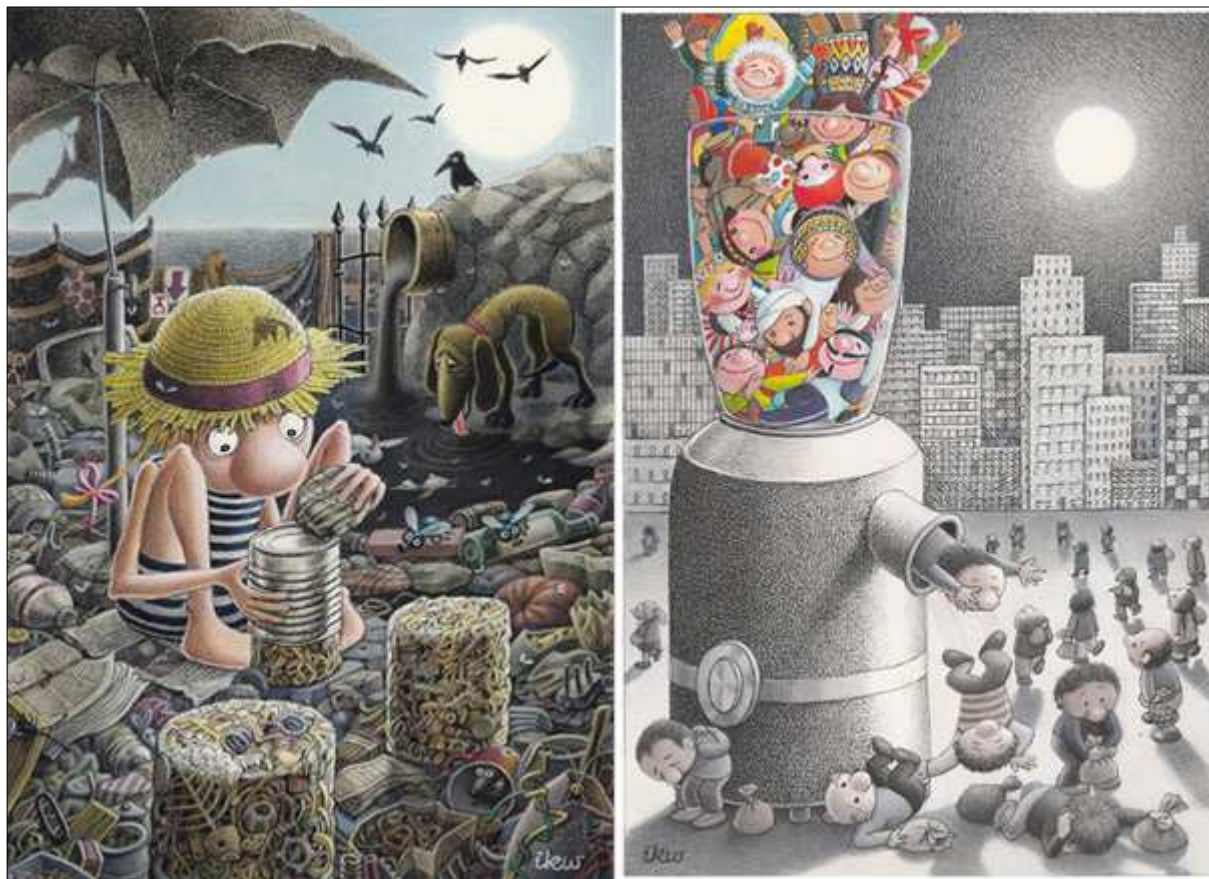
(IH)

Snímky: **Archív**

Galerie vítězů / *Izabela jede!*

Polská autorka Izabela *Kowalska-Wieczorek* je nadále úspěšná!

Jméno polské výtvarnice se předloni objevilo v seznamech vítězů mezinárodních soutěží kresleného humoru a už loni jsme ji proto věnovali v GAGu pozornost v samostatném medailonku s ukázkami. A náš názor, že jde o velmi zajímavý styl, rychle převzaly i poroty loňských a letošních festivalů „cartoon“. Také je zaujala karikaturistka neobvyklým stylem, vhodným pro ilustrace dětských knížek, zde ovšem ve službách žertovně pointovaných kreseb beze slov - ovšem na příslušné téma. **Vlevo** jde o zadání „turistika“ z letošního *Porto-cartoonu* (diplom), **vpravo** je vtip, kterým autorka obeslala XXV. mezinárodní soutěž „di

satira e umorismo“, kterou v Italském městě Trento pořádá *Studio d'Arte Andromeda*. V minulosti v Trentu získal dokonce 1. cenu jiný Polák - *Jerzy Gluszek* (i ten byl hned na počátku své úspěšné dráhy představen v GAGu, coby úspěšný autor v pražské soutěži Fór pro FOR.)

GAG / Jak (ne)vychází v létě!

Na 277 e-adres chodí 12x do roka e-GAG...

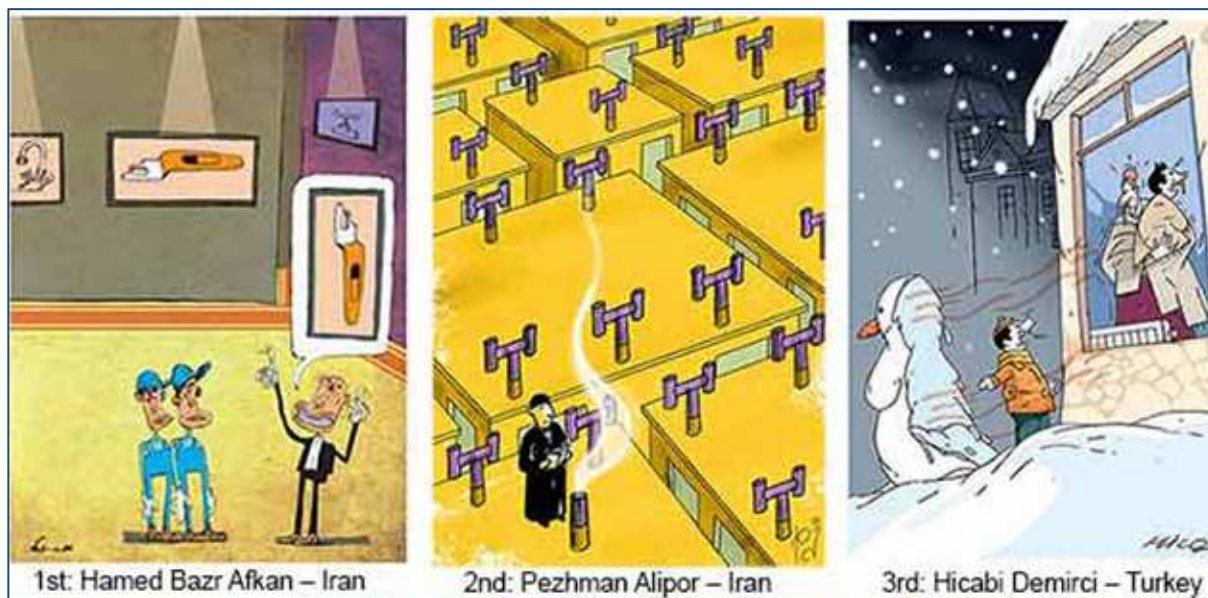
Oprava: Skutečně na **277 adres**, dle posledního sčítání, dochází e-magazín GAG - jenže jen **11x ročně**. A stane se to i tentokrát. Víme, že červenec nijak zvlášť rozesílání nepřeje, přehřáté redakční mozky toho stejně moc nevyprodukují. A navíc víme, že ani čtenářské mozky toho v létě moc nepoberou a e-pivo k ochlazení horkého obsahu přes velkou snahu ještě nedokážeme k e-zásilce připojit.

Proto jsme i **letos sloučili červnové a červencové vydání GAGu do jednoho „prázdninového“ čísla** a tím je právě toto - označené jako **6+7**. Pokud jsme to dosud plánovali jinak a psali v tomto magazínu cosi jiného, zkuste to, prosíme, zapomenout...

A naopak si zapamatujete, že...

...pokud se nic zlého neuděje, pokud nás nenapadnou kurděje či nepotkáme Matěje Kuděje, je tu jistá naděje... že v **půli srpna** zase vyjděje...me.

GagMAN

1st: Hamed Bazr Afkan – Iran

2nd: Pezhman Alipor – Iran

3rd: Hicabi Demirci – Turkey

I. Int'l Cartoon Festival on Safe & Optimal Consumption of natural gas Alborz 2017 - Iran

Příklad toho, jak výraz „international“ v názvu soutěže nemusí ještě znamenat „mezinárodní“ účast či úroveň. Jména vítězů prvních tří cen (dva domácí, jeden Turek) vidíte pod obrázky **nahoře**. A ještě jména dvou autorů, kteří si odnesli dvě ze 13 udělených *Special Prize*: **Luc Vermimmen** (Belgie) a **Jitet Kustana** (Indonézie) - ostatních **11 (!)** umělců bylo z Iránu.

19. PortoCartoon-World Festival 2017 - Portugalsko

Výsledky soutěže jsme přinesli v dubnovém čísle 4 (včetně čtveřice oceněných kreseb). Ale nebyly úplné. Kromě tří cen za „cartoon“ - na téma **Turistika** (1. místo: Luc Vernimmen, Belgie - 2. místo: Jitet Kustana, Indonésie - 3. místo: Angel Boligan - Mexiko) a za „caricature“ na téma **Antonio Guterres** (1. místo: António Santos "Santiago", Portugalsko, 2. místo: Omar Turcios (Španělsko, 3. místo: Vasco Gargalo, Portugalsko) a **Pablo Picasso** (1. místo: Dalcio Machado, Brazílie - 2. místo: David Vela, Španělsko - 3. místo: Omar Figueroa Turcios, Kolumbie).

Kromě těchto devíti cen bylo ještě vyhlášeno 16 jmen autorů, jejichž díla získala *Honourable mentions* v ktg „cartoon“: Constantin Sunnerberg, Belgie - Ronaldo Cunha Dias, Brazílie - Silvano Mello, Brazílie - Guibao Gai, Čína - David Vela, Španělsko - Omar Turcios, Španělsko - Felipe Galindo, USA - Mahbo Obeh Pakdel, Irán - Agim Sulaj, Itálie - Izabela Kowalska, Polsko - Zygmunt Zaradkiewicz, Polsko - Aurélio Mesquita, Portugalsko - Vasco Gargalo, Portugalsko - Bobiša Todorovič, Srbsko - Halit Kurtulmus, Turecko - Oleg Gutsol, Ukrajina. A byla též vyhlášena jména 3 autorů, kteří dostali *Honourable mentions* za výše uvedené portrétní karikatury **Guterrese**: Fabrício Brito, Brazílie - Luiz Carlos Fernandes, Brazílie - Pedro Silva, Portugalsko; plus 6 autorů, kteří získali diplom za **Picassa**: Wesam Khalil, Egypt - Shankar, Indie - Achille Superbi, Itálie - António Santos, Portugalsko - Vladimir Semerenko, Rusko - Oktay Bingol, Turecko.

Z prací odměněných diplomy vybíráme dvě od polských autorů **Zygmunta Zaradkiewicza** (**vlevo**) a **Izabeli Kowalskiej-Wieczorek** (**viz kresba v Galerii vítězů!**)

Evžen David a Roman Kubec. Z Polska kromě dvou už zmíněných vystavuje ještě sedm dalších, ze Slovenska jediný: Vladimír Pavlík. Prohlédnout si všechny vybrané kousky můžete na webu:

http://www.cartoonvirtualmuseum.org/f_portocartoon.htm

Na horní liště klikněte na **Portocartoon - Virtual Gallery** a pak na rok 2017...

XXV. Rassegna internazionale di satira e umorismo "Citta di Trento" - Itálie

Letos pořadatelé zaznamenali účast **468** kreslířů ze **69** států, kteří do pětadvacátého ročníku soutěže poslali **1203** prací.

Kategorie „Strip“ (krátký komiks):

1. cena: Heibat Ahmadi (Irán)

Uznání: Ehsan Ganji (Iran); Julio Angel Cuarrion Cueva (Peru)

Kategorie „Satira a humor“:

1. cena: Musa Gumus (Turecko)

2. cena: Mariagrazia Quaranta / GIO (Itálie)

3. cena: Raffael Corrèa (Brazílie)

Uznání: Clement Alecus Ricardo (Mexiko); Marco De Angelis (Itálie);

Ghalijari Hamid (Iran)

Izabela Kowalska-Wieczorek (Polsko); Jitet Kustana (Indonézie); Mihai

Ignat (Rumunsko);

Borislav Stanković (Srbsko)

Special Prize: Angel Boligàn Corbo (Kuba); Torabpour Akbar (Iran)

Int'l Cartoon Contest HumoDEVA 2017 - Rumunsko

GOLD PRIZE (400\$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net)

ex aequo:

Rodrigo da Silveira, Brazílie (200 \$)

Gabi Rusu, Rumunsko (200 \$)

SILVER PRIZE (300\$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net):

Alecus, El Salvador

BRONZE PRIZE (200\$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net):

Valentin Chibrit, Rumunsko

Excellency (Special Honor Diploma and a **Personal Gallery** on BestCARTOONS.net):

Borislav Stankovic, Srbsko - Constantin Pavel, Rumunsko - Javad Takjoo, Iran - Elena Ospina, Kolumbie - Halit Kurtulmus, Turecko -

Julian Pena-Pai, Rumunsko - Oguz Gurel, Turecko - Zaman Kursat, Turecko - Lucio Trojano, Itálie - Marcin Bondarowicz, Polsko - Ivailo Cvetkov, Bulharsko - Sharam Shirzadi, Iran - Boris Erenburg, Izrael - Ehsan Ganji, Iran - Jovčo Savov, Bulharsko - Cristian Topan, Rumunsko - Sergej Semendjaev, Ukrajina - Dariusz Dabrowski, Polsko - Ilya Katz, Izrael - Armen Hamonangan, Indonézie.

The Special Prize for Portrait (Special Honor Diploma): Arash Foroughi, Irán.

The Special Prize of CRISAN Publishing House (Special Honor Diploma): Oleg Gutsol, Ukrajina - FadiToon, Norway - Edwin Perales, Peru.

The Special Prize of "ACCES" Association (Special Honor Diploma): Sogand Seyjoo, Iran - Nenad Ostojič, Chorvatsko.

The Special Prize of Deva Culture Center (Special Honor Diploma): Julian Radu, Rumunsko

Cartoonfestival Brueghel in Peer – Belgie

Na fotografii vidíte autory u svých oceněných prací na výstavě zahájené 7. května 2017:

Zleva: Polák **Sławomir Makal**, domácí **Nikola Hendrickx IOA**, a Izraelita **Sergej Sichenko** - **viz foto!**

V městě Peer, které letos slaví 650 výročí obdržení městských práv, uspořádali **Cartoonfestival Brueghel in Peer**. Tématem soutěže bylo satirické a humoristické napojení na tvorbu malíře **Pietera Brueghela**. Výstava potrvá až do konce prázdnin.

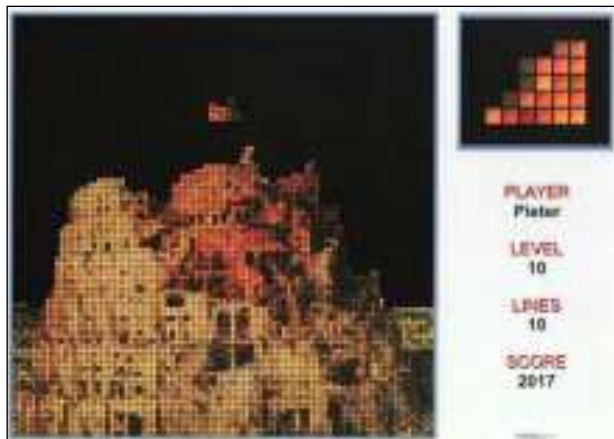
V katalogu jsou reprodukovány všechny nejlepší práce, mezi nimi i dílo **Slawomira Makala** z Polska, které obdrželo 2. cenu.

Výsledky:

1. Prize: **Nikola Hendrickx** IOA (Belgie)
2. Prize: **Slawomir Makal** (Polsko) **Viz !**
3. Prize: **Sergey Sichenko** (Izrael)

Honorable Mentions:

Luc Descheemaeker (Belgie); Stojan Dechev (Bulharsko); Elena Ospina (Kolumbie); Agim Sulaj (Italie); Robert Mirowski (Polsko); Zygmunt Zaradkiewicz (Polsko); Mitya Kononov (Rusko)

Int'l Contest of Caricature and Cartoon Vianden 2017 - Lucembursko

1. cena: István Kelemen / Maďarsko
2. cena: Andrei Popov / Rusko
3. cena: Alexander Dubovsky / Ukrajina

Mention: Tošo Borkovic / Srbsko
Mention: Ovidios Serb / Řecko
Mention: Mauricio Parra / Kolumbie

Veškeré oceněné práce najdete na:

<http://caricature.eu/Winers%20vianden%202015.html>

7. Turhan Selcuk Int'l Cartoon Competition - Turecko

Do Turecka došlo **1500** prací od **391** karikaturistů z **55** států.

Jen dvě ceny zůstaly doma - osm si jich odvázejí Slované; dvě z nich dokonce stejný autor z Ukrajiny...

1. cena: **Bobiša Todorovič** – Srbsko
2. cena: **Oleksij Kustovsky** – Ukrajina
3. cena: **Grzegorz Szumowski** – Polsko (**viz níže!**)

Zvláštní ceny:

Cumhuriyet Gazetesi: Murteza Albayrak – Turecko; *Scrikss*: Ilja Katz – Izrael; *Milas Kent Konseyi*: Saša Dimitriovič – Srbsko; *Jury Özel Ödülü*: Nenad Ostojič – Chorvatsko; *Labranda Su*: Sergej Sičenko – Ukrajina; *Leman Dergisi*: Oleksij Kustovsky – Ukrajina; *Bayan Yanı Dergisi*: Saadet Demir Yalçın – Turecko.

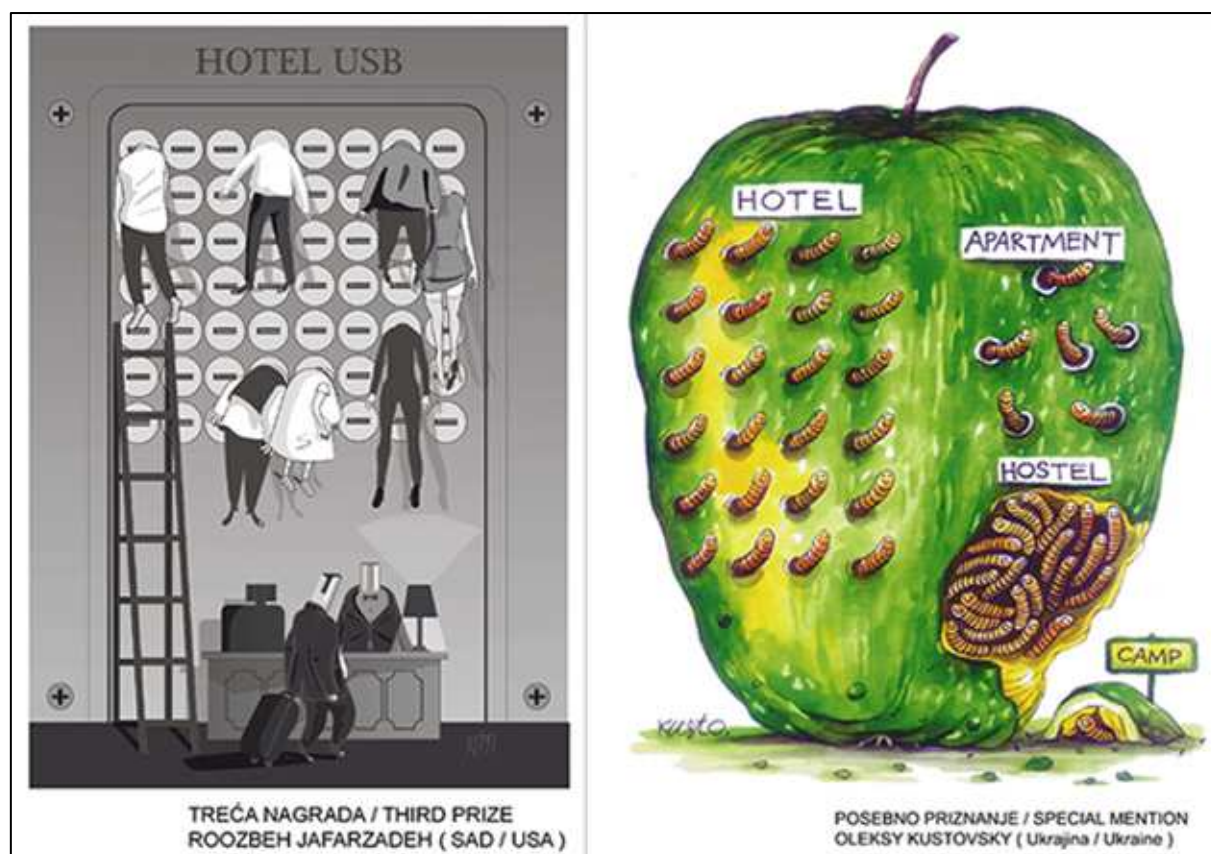
22. International Exhibition of Cartoons ZAGREB 2017 - Chorvatsko

Soutěžilo **590 kreseb 249 autorů ze 55 států** a státeků na téma „**HOTELS, HOSTELS, APART-MENTS and CAMPS**“

Češi v soutěži?

Tomáš Truneček a **Aleš Vyjidak** s kresbou v katalogu, **Jiří Hiršl**, **Ismail Kara** a **Pavla Pechová** jen jména v seznamu účastníků... Jan Tomaschoff (SRN) a ještě jakýsi *Jusef Prchal* v dresu Espani. Tentokrát porušujeme jistou „obvyklost“ a neukazujeme vítěznou práci - není to kvůli nepřesatelnému jménu vítěze, ale kvůli vítězné kresbě. Je tak oku odporná, že jsme raději vybrali jiné kresby, milé a výtvarně velmi učené. I když tři z nich získaly jen diplom. **Najdete je v příštím čísle GAGu...**

1. cena: Igor Lukchyanchenko - Ukrajina
2. cena: Ronaldo Cunha Dias - Brazílie
3. cena: **Roozbeh Jafarzadeh** - USA (**viz níže vlevo!**)

Special mentions: Midhat Ajanović - Švédsko; Aidarbek Azizov - Kazachstan; Oleksy Kustovsky - Ukrajina (**viz zelený „jablok“ - viz výše vpravo!**); Damir Novak - Chorvatsko a Trajko Popov-Bulharsko.

5. Niels Bugge Cartoon Award Viborg 2017 - Dánsko

Téma: Communication

1. cena: Pieter De Jaegher, Belgie
2. cena: **Alexandr Pshenyanikov**, Ukrajina - **viz obr. vpravo!**
3. cena: **Vladan Nikolič**, Srbsko.

Více: <http://www.nielsbuggeaward.org/>.

49. Int'l Cartoon Contest Osten WGC Skopje - Makedonie

The first selection was made by prominent cartoonist Damir NOVAK from Croatia, while members of the international jury deciding on the prizes were: Rudy GEYSSENS (Belgium), Angel BOLIGAN (Mexico), Massoud Shojai TABATABAI (Iran), Seyran CAFERLI (Azerbaijan) and Mice Jankulovski (Macedonia). Due to the high quality of the submitted works, the selection and judging process was difficult, still they agreed on this **results**:

FIRST AWARD FOR CARTOON - Claudio Antonio GOMEZ (Brazilie) (**vlevo!**)

FIRST AWARD FOR COMIC - Nedeljko UBOVIC (Srbsko)

FIRST AWARD FOR SATIRICAL DRAWING - Reinaldo Pagan AVILA (Estonsko) (**níže**)

Další ceny:

CICO AWARD (for Macedonian Cartoonist!) - Blaze DOKULESKI.

Special Awards:

Musa GUMUS (Turecko)
Branko ILIC (Chorvatsko)
Klaus PITTEK (Rakousko)
Milanko KALICANIN (Srbsko)
Bob DARROCH (Nový Zéland)
Makhmudjon ESHONKULOV (Uzbek.)
Luc DESCHEEMAER (Belgie)
Ross THOMSON (Velká Británie)
Vladimir KAZANEVSKY (Ukrajina)
Hamidreza MOSAYEBI (Iran)

CONGRATULATIONS to the winners, and many thanks to all participants of the **49th WORLD GALLERY OF CARTOONS Skopje 2017!**

This report by :

[OSTEN World Gallery of Cartoons.](#)

9º Salão Int'l de Humor da Amazônia Belém - Brazilie

Cartoon - Free:

1. Jota A - Brazilie
2. Santiago - Brazilie
3. Moro - Kuba

Cartoon - Ecologie:

1. Oleksij Kustovsky - Ukrajina (**viz obr. vpravo**)
2. Jota A - Brazilie
3. Kursat Zaman - Turecko

Caricatura:

1. Dex - Brazilie
2. Ulisses - Brazilie
3. Arashi Foroughi - Turecko

„Freedom of Expression” International Cartoon Contest 2017 - Norsko

V Norsku se dařilo latinskoamerickému kreslenému humoru. Čest Evropy zachránila pouhá čtveřice z desítky *diplomantů* (Nor, Ital, Srb a Rus)

1. cena: José Antonio Rodríguez García, Mexiko

2. cena: Bruno Hamzagič, Brazilie

3. cena: Aristides E. Hernandez, Kuba

Diplomy: Miro Stefanović, **Srbsko**; Angel Boligan, Mexiko; Firuz Kotal, **Norsko**; Galym Boranbajev, Kazachstan; Alessandro Gatto, **Itálie**; Walter Gastaldo, Argentina; Andrei Popov, **Rusko**; Yihenew Worku, Etiopie; Julio Carrión Cueva, Peru; Jitet Kustana, Indonezie.

Propozice / **Argentina**, Německo, **Bulharsko**, Belgie, **Korea**, Čína, **Srbsko**, Chorvatsko, **Irán**, Itálie, **Rusko**, Maďarsko, **Slovensko**

5. Int'l Cartoon Festival on productivity - Irán

Téma: Recommended Subjects: Smart houses - Autonomous cars - 3D printers - Unmanned airplanes - Intelligent drugs - Medical robots

Počet: max 5 kousků v jpeg format (DPI=300)

Rozměr: min. & max. sizes of submitted works should be **A4 & A3**, respectively.

- The filled form of photo and a brief biography of the artist should be attached.

Katalog: Ano. Catalog of the festival will be pre-sented to all participants whose works are printed.

Deadline: 26. 6. 2017

E-mail address: productoon@industry40.ir

Ceny:

- 1. cena: €3000 plus statue of the festival
- 2. cena: €2000 plus statue of the festival
- 3. cena: €1000 plus statue of the festival

ICACF 2017 Green Gem Libo Int'l Competition - Čína

"Libo International Children Animation & Comics Festival 2017" (ICACF 2017)

Pořadatel: Culture & Multimedia International Association.

The entries for the competition include all artworks and animation which reflect content about ethnic children using various subjects by qualified artists implementing a variety of techniques. Children are encouraged to submit their works for competition, exhibition and publication.

Téma:

1. The Ethnic Children in My Eyes
2. Topics about Children

Deadline: Date of the postmark **2. 7. 2017** / Electronic submissions **midnight 2. 7. 2017**

Please send your submission(s) to the following mailing address:

Organizing Committee ICACF

Building 6-2 #39, Xiaoshicheng Yunyan

Guiyang, Guizhou 550004 CHINA

Send to our email address via the internet:

Email: cmiassn@163.com

Website: www.cmiassn.org ; www.icacf.com .

Kategorie:

1. Category (A): Still image works
 2. Category (B): Animation works
- Více o tom na webu (adresa viz výše)

Pravidla:

1. Entry for the Category (A) (Still Image Works):

a) Maximum A3 (297mm x 420 mm), minimum A4 (210mm×297mm).

b) Any printed submission will not be accepted (work can be submitted in either computer or hand drawing; however, the electronic-version of submission is definitely required).

c) Participants can also send electronic edition (scanned copy) with a minimum size of

"300 dpi" in ".TIFF" or ".JPG" to cmiassn@163.com.

2. Entry for the Category (B) (Animated Works):

a) All works must be PAL format with high definition (prefer to be minimum size of 720×576, minimum bit rate of 1000 bps)

b) Animated submissions (including FLASH) should be submitted in ".MPG" or ".AVI" or ".MOV" format and 5 still images are required separately, which is used to present character and background with a minimum size of "300 dpi" in ".TIFF" or ".JPG". For each FLASH works, a copy of ".SWF" submissions are required.

c) In case of multiple submissions, please separate each individual submission. An uninterrupted multi-work submission is not allowed.

Jazyk:

All works are preferred to be subtitled in English.

Příhláška a fotoportrét autora:

Artwork should be accompanied by their author's photo or caricature, a short biographical note and a completed Application Form (**PLEASE USE CAPITAL LETTERS**).

Ceny / Adult Group - dospělí:

Artwork submitted for competition will be judged by an International Jury. The Jury will award the following cash prizes along with a certificate for each award.

2 Gold medals, each 1500 USD (1 for category A and 1 for category B)

4 Silver medals, each 1000 USD (2 for category A and 2 for B category)

4 Bronze medals, each 800 USD (2 for category A and 2 for B category)

20 Special prizes, each 300 USD (10 for category A and 10 for B category)

Výsledky: 2. 7. 2017. Katalog: By sending his/her work, the artist agrees to the publication of the author's profile in the post-exhibition album. **Vracení:** All the submissions will not be returned.

Info: <http://en.cmiassn.org/contestrulesviewtopic.php?f=58&t=14721>

„Caneva Ride!“ Contest 2017, Premio Toni Zampol - Itálie

Téma: In Vino Veritas?

In wine there is truth? Does wine or alcoholic beverages generally help to be more sincere? Under the livelihood we are less liars? Does a glass pull the other one?

Deadline: 30. 6. 2017

Rozměr: max. A4 (21 x 29.7 cm).

Adresa: canevaridecontest@gmail.com,

Formát: .jpg, .tiff or .pdf file with resolution of 300 dpi, and report all personal data (first name, surname, complete address, phone number, in case of minors the name of one parent authorizing the participation). Every single file shall not exceed 5 MB. If more than one single work is submitted, then send each by single mail.

Ceny: 1. cena: euro 600,00 / 2. cena: euro 250,00 / 3. cena: euro 150,00.

Výstava: 15. 7. 2017 během Castello in Festa 2017.

Info: [canevaride](http://canevaride.com)

Mezinárodní soutěž karikatur a plakátů „Spasibo!“ (Děkuji!) Jekatěrinburg - Rusko

„Bohudík!“ **Díky Bohu!** Říkali naši předkové, děkovali osoby za božskou přímluvu. A v dnešním slovu „děkuji“ podepsali staletý náboj lidskosti a dobra. Na rozdíl od cynismu, krutosti, pesimismu, které naplňují kulturní prostor a tvoří negativní zázemí pro emocionální a morální stav společnosti, zkreslují obraz dneška i naší minulosti, pěstují kult ničení, zbavují nás víry v budoucnost. Říkáme „Děkuji!“ **Pořádá: „Všeruská rada místní samosprávy“** - regionální pobočka Sverdlovské ruské veřejné organizace a za účasti krajské pobočky Sverdlovského „Svazu ruských umělců.“

Kategorie: „karikatura“ a „umění plakátu“.

Témata: výraz vděčnosti k velkým osobnostem historie i nové doby.

Deadline: 1. 7. 2017

Pro účast v soutěži je třeba: do 1. 7. 2017 předložit organizačnímu výboru:

1. Žádost o účast v soutěži, který obsahuje informace o autorovi (jméno, adresa, telefonní číslo, e-mail) a jeho dílech (autor, název, rok vzniku, technika, velikost) a kategorie soutěže;
2. originální díla - max. **počet: 3**. Diptych, triptych je považován za jedno umělecké dílo.
3. Na zadní straně každého kusu by mělo být uvedeno jméno autora, datum narození, jméno a příjmení, rok vzniku, velikost a název díla.

Adresa: „Děkuji!“ - 620.075, Jekatěrinburg, ul.Tolmacheva, 21 (poznámka: **Spasibo!**)

Celý seznam účastníků bude zveřejněn stránkách <http://www.vsmsinfo.ru> cca do 1. 8. 2017.

Porota: určí vítěze soutěže s cenou osvědčení I, stupně II a III a peněžní odměnu.

Ceny: V kategorii „Cartoon“: Diplom I. stupně - 100 tisíc rublů; Diplom II stupně - 75 tisíc rublů; Diplom III stupně - 50 tisíc rublů. V kategorii „Umění plakátu“: diplom I stupně - 50 tisíc rublů; Diplom II stupně - 35 tisíc rublů; Diplom III stupně - 25 tisíc rublů

Slavnostní předání cen proběhne v rámci otevření výstavy před 1. 12. 2017

Seznam vítězů bude na <http://www.vsmsinfo.ru> / Vystavující najdou svá díla v katalogu soutěže.

PŘIHLÁŠKA K ÚČASTI na meziregionální fotografické soutěže „Děkuji!“ je uvedena na webu. Ale pozor! Žádost je platná pouze při vyplnění všech bodů! Aplikace s prací jsou přijímány na adrese:

Jekatěrinburg, ul.Tolmacheva, 21 (Sverdlovsk regionální oddělení SCM) s poznámkou: „Děkuji!“

Info: (343) 287-54-02, e-mail: spasibo.konkurs@yandex.ru

<http://vsmsinfo.ru/press-tsentr/novosti/Spasibo> <http://vsmsinfo.ru/attachments/article/...9E%203.doc>

44. Int'l Humor Exhibition of Piracicaba 2017 - Brazil

Pořádá: Piracicaba City/Secretary of Cultural Action and Tourism/National Graphic Humor Center of Piracicaba

Deadline - Registration: do 17. 7. 2017

Selection Jury: 29 a 30. 7. tr.

Awards Jury: 19. 8. tr

Opening Ceremony: August 26. 8. tr

Výstava: do 12. 10. 2017

Zasílání prací ve všech soutěžních kategoriích je možné jak běžnou poštou, tak elektronickou cestou.

Téma: The theme is free (volné)

The graphical technique is free. Digital copies signed by author and sculptures with humorous content will also be accepted.

Formát: Maximum: paper - 42 x 30 cm (A3) ; sculptures - 42 cm x 30 cm x 30 cm.

Počet: max. 3 works per category:

CARTOON (graphic humor with universal and timeless themes), CHARGE (graphic humor with journalistic themes of now a days), CARICATURE (graphic humor that expresses the physical and/or personality of a known celebrity),

COMIC STRIPS/COMIC STORIES (graphic art in sequence. Caution: for comic stories will be accepted a maximum of 02 pages per work) and Theme CHILDREN (only for works that address the theme CHILDREN, proposed by the organization).

Along the registered artwork, the artist must attach a complete registration form with legibly writing. It is also requested reduced curriculum and photo, for registration in the CEDHU's data base.

Adresa - pošta:

44º Salão Internacional de Humor de Piracicaba - Av. Dr. Maurice Allain, 454 - Caixa Postal 12 - CEP 13.405-123 Piracicaba SP Brasil.

Adresa Internet (ONLINE FORM):

Registration on the official website of the event in JPEG format; resolution 200 DPI; saved in high quality and maximum of 3 MB: <http://salaodehumor.piracicaba.sp.gov.br/humor/inscricoes-2017/>

Ceny:

The Awards are a total of R\$ 55.000,00 divided as follows:

a) **5x 1st place prizes in the amount of R\$ 5.000,00** each, divided among the categories.

b) **One award of R\$ 10.000,00** called **GRAND PRIZE** International Humor of Piracicaba chosen among the **five winners of each category**.

c) **One prize called Popular Jury "Alceu Marozzi Righeto"**, in the value of **R\$ 5.000,00**, chosen by online open voting. Tuto cenu vybere *Awarding Committee*.

d) Also planned: **a prize of R\$ 5.000,00** called **CHAMBER OF MUNICIPAL OF PIRACICABA** award, exclusively for the **caricature category**;

e) prize of **R\$5.000,00** called **UNIMED HEALTH AWARD** for work for any category that explore the themes of health

f) prize of **R\$ 5.000,00** called **ÁGUAS DO MIRANTE AWARD**, intended to **work by Brazilian authors** in any category.

Trofeje: creation of Zélio Alves Pinto.

Exile Int'l Cartoon Contest Essen 2017 - Německo

UNHCR – the United Nations High Commission for Refugees – estimates that there are currently about 60 million refugees, and the numbers are in-creasing every year. In addition there are those who take flight...

Počet: do 3 kreseb

Rozměr: max. A3 - data file with a resolution **300 dpi**

Uzávěrka: 30. 7. 2017

Adresa: EXILE-Kulturkoordination, Wandastr. 9, D 45136 Essen, GERMANY

Ceny: Tři ceny po 1000 Euros, 750 Euros a 500 Euros;

10 x Honourable mention. A kolem stovky kreseb bude účinkovat na putovní výstavě a zaskví se v katalogu.

"The projects developed by EXILE Cultural Coordination aim through art and culture to make unheard voices audible and in this way to contribute to a change of perspective and understanding of social diversity in a globalized world". Více info: <http://exile-ev.de/en>

DLRM Cartoon Graphic Contest - Maďarsko

Populární maďarská kapela DLRM band's vydala nové album „Stalemate” song.

Please, listen to this song and get inspired! <http://dlrm.hu/>

Draw a cartoon based on the lyric and music that you had heard before than make some graphic or video content and paint something related to the song.

The music can be found here - najdete ho přímo na:

<https://www.youtube.com/watch?v=KzfsWmFqQIE>

Počet: Maximum of 10 graphic content that DOES NOT HAVE lyric provided within.

Formát: CYMK, jpg etc.. and has to be HIGH quality.

video: .avi, .wmv, .mov, .mp4...

(Please be aware of that, gmail can store the attachment which is **maximum 10MB**)

Adresa: All the cartoons should be sent to the address; grafikuskelemen@gmail.com

Deadline: July 31. 7. 2017

Ceny: 1. místo: 300€ - 2. místo: 200€ - 3. místo: 100€

The aspirant contribute that the given graphic content can be used by the DLRM band FREELY and WITHOUT BEING CHARGED, referring to the cartoon competition.

Info: All the public information can be accessed here ->

<https://www.facebook.com/DLRM-Cartoon-Graphic-Contest-223590831466895/>

Asking further information can be required; grafikuskelemen@gmail.com

9. Int'l Biennial Masters of Caricature Plovdiv 2017 - Bulharsko

Pořádají: Municipality of Plovdiv; Regional Ethnographic Museum – Plovdiv; University of Agribusiness and Rural Development – Plovdiv + **Plovdiv Cartoonists Association**

Téma: **Wealth and Charity / Bohatství a charita**

In this Biennial, we will see how caricaturists will draw the shades of wealth and charity. Whether old wisdom will interweave with new mores and what will come out from it remains to be seen.

Adresa:

Regional Ethnographic Museum – Plovdiv

2 Dr. Stoyan Chomakov str.

4000 Plovdiv - BULGARIA

Počet a formát: Každý může poslat jen 1 dílo o rozměru 210/297 (A4 format);

Uzávěrka: 31. 7. 2017

Pozor: Posílat nelze via email!

A do obálky nutno přiložit: **photo or take-off and CV;**

Ceny: Jury nominuje 5 autorů nejlepších prací na titul **Master of Caricature** (což je jediná odměna; finanční ocenění nečekejte)

Vracení: **Awarded caricatures are not sent back;** *The rest of the caricatures will be sent back if authors state that in written form;* **Katalog:** Ano pro vystavující. **Ceremonial a vernisáž výstavy:** 1. 10. 2017 - v Regional Ethnographic Museum. *The nominated works will be kept in Works of Fine Art Stock of Regional Ethnographic Museum – Plovdiv.*

Info: E-mail: ethnograph@abv.bg.

13. Int'l Cartoon Festival Solin 2017 - Chorvatsko

Pořádá: město Solin

Téma:

1. FREE
2. ARHEOLOGY
3. MOBILE PHONES

All entries must be original cartoons. Jméno + adresa autora vzadu na kresbě

Počet: Maximum 5

Rozměr: maximum 40x30cm

DEADLINE: 1. 8. 2017

ADRESA:

13. International Cartoon Festival SOLIN 2017

«DOM ZVONIMIR»

Kralja Zvonimira 50, 21210 Solin, CROATIA

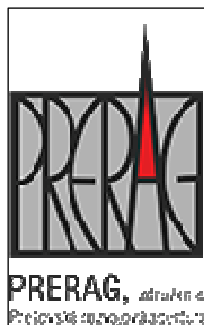
Please write: PRINTED MATTER - NO VALUE:

Ceny:

1. PLAQUE..... 1013 EUR
2. PRIZE CITY SOLIN..... PRIZE
3. TOURIST BOARD..... PRIZE

Výstava: „ZVONIMIR“ Solin od 21. 8. 2017

Vracení: The works will be returned only on the special request of an author. The postage EUR5 will be paid by author. The organizer reserves the right to reproduce the works sent to the festival, Solin 2017, as the advertising material without being obliged to pay a fee to an author whose work may be used. The prize-winning works become property of the organizer.

Int'l cartoon competition *Brain Sneezing* Prešov - Slovensko

/from kalokagathia to hypochondria and back/

Pořádá: PRERAG association

Téma: **Silence / Ticho**

(Brain Sneezing & Cartoons Therapy)

Deadline: 15. 8. 2017

Počet: max. 5 originálů.

Formát: max. A4

Zasílání: Práce môžu byť zaslané buď on-line - vyplnením elektronickej prihlášky na: <http://www.cartooneast.com/index/registration>

Alebo prostredníctvom bežnej pošty - Adresa:

PRERAG

Dubová 5 - 080 01 Prešov , SLOVENSKO

(každú prácu podpísanou na zadnej strane - meno autora a jeho adresu)

Vracení: Odmenená diela sa stávajú majetkom usporiadateľa.

Výsledky: 15. 9. 2017

Ceny: 1.cena 500,00 EUR 2. cena 300,00 EUR 3. cena 200,00 EUR

Porota súťaže si vyhradzuje právo udeliť ďalšie zvláštne ceny alebo neudelíť niektorú z cien.

Katalog: bude zaslaný každému súťažiacemu, ktorého práce budú publikované v katalógu.

Medzinárodná súťaž a výstava "Brain Sneezing - od kalokagathie na hypochondria a vzadu" je finančne podporovaný z Medzinárodného vyšehradského fondu.

Více informací na: info@cartooneast.com

17. Cartoonale "De Geus" Lebbecke - Belgie

Téma: **Man and Water** (In Nature, Pollution, Leisure...) "Muž a voda"

Pořádá: The cultural association 'De Geus' (Belgie) holds every two years a cartoon competition.

Posílejte jen originální a nikdy neotiskované vtipy.

Text is not allowed. The cartoons are to be drawn on a solid paper of the following dimensions: **21 cm x 29,7 cm** (DIN A4). Each entrant can provide as many cartoons as he/she sees fit.

The cartoonist's name and address will be mentioned on the back of each cartoon.

Deadline: 20. 8. 2017

Adresa normální pošta:

Clement Vlassenroot

Cartoonale 'De Geus' 2017

Duivenkeetstraat 16

B-9280 Lebbecke

Adresa email: clement.vlassenroot@skynet.be

Ceny:

1st prize : 800 Euro

2nd prize : 400 Euro

3rd prize : 200 Euro

4th prize : 150 Euro

5th prize : 150 Euro

Výstava a předávání cen: 13. 10. 20.30 in the gallery 'De Fontein'. Vybrané práce budou vystaveny v gallery 'De Fontein' v Lebbeke ve dny 14., 15., 21. a 22. 10. 2017

Vracení: *The cartoons will only be returned when clearly specified on the entry form.*

Katalog: *Selected participants can, on request, get a printed version of the catalog.*

Též je ke stáhnutí na adrese: www.curieusdegeus.be

6. Sejong International Cartoon Contest SICACO 2017, Korea

Sekce - a) Téma : Success+Failure b) Free section (soccer, etc).

Rozměr: max. 297mm × 420mm.

Počet: až 3 práce; kresby označit vzadu: title, name, age, address, career, e-mail, a teleph.number.

Deadline: 31. 8. 2017

Adresa: Sejong Int'l Cartoon Institute, 450, Wolpyeongdong, Daejeon, Seoul 35221, Korea.

<http://dicaco.kongju.ac.kr> (all works).

Ceny: Grand prize of \$3,000, Gold prize of \$1,000, Silver prize of \$500, Bronze prize of \$300. Plus dalších 300 vybraných obrázků bude oceněno.

Výstava: City Gallery v říjnu 2017. Vracení: ne

Info: Dr. Lim, Cheong San, President of the Sejong Int'l Cartoon Institute, 450, Wolpyeongdong, Daejeon, Seoul 35221, Korea. E-mail : csanlim@naver.com; www.dicaco.com

5. Gold Panda Int'l Cartoon and Illustration of Picture Book Competition - Čína

Pořádá: Gold Panda Foundation a Red Man Art Center; website: www.redmanart.com

Téma:

A) Elves, Monster, Wonderland, Myth, The fairy tale, Legend. (It could be China, it could be the world.)

B) Cooperation, Link

C) Panda / Free theme

Příspěvky, které už byly oceněny se neakceptují!

Počet: 8 original illustrations (minimum number). Minimum 8 - maximum 100 entries should be submitted for each category. Více o tom v originálních propozicích.

Poslat též: *author's resume and photo* (či autocaricature).

Přiložit: First name, Last name, Address, Email, Telephone number should be written on the reverse side of the works. **Please**

specify in envelope: "2017 Gold Panda"

Přihláška na: www.redmancartoon.com/en - Vlastní přihlášky (entry form) se neuznávají.

The registration form – must be sent back signed and scanned, together with the caricatures – to: hongtuart8@163.com (anebo - hongtucp@163.com)

Deadline:

1) The first stage (Digital works): 31. 8. 2017.

2) The second stage (Original works): 10. 10. 2017.

The second stage: *After your works was selected, the organizing committee will notify you, send your original works mail to the organizing committee, to participate in the final awards. The largest number 8 works. Originální práce se posílají normální poštou na:*

Adresa

HU XIAO YU - ROOM 341 BUILDING #364, ZHAN QIAN BA LI XIAO QU

YUN JING DONG LI, TONG ZHOU QU, - BEIJING 101121, CHINA

Jury: v prosinci 2017. **Výsledek:** v lednu 2018 na webu. Vítězové obdrží zprávu e-mailem.

Ceny:

1) Gold Panda prize(Best Picture book) (1) – Golden Panda Medal + 10000 RMB

2) Best work prize of Illustration (1) – Silver Panda Medals + 3000 RMB

3) Best work prize of CG (1) – Silver Panda Medals + 3000 RMB

4) Best work prize of Cartoon (1) – Silver Panda Medals + 3000 RMB

5) Best work prize of Comic (1) – Silver Panda Medals + 3000 RMB

6) The special prize of jury meeting (30 places) – Copper Panda Medals + Katalog

7) Selected – Katalog

Katalog: pro vybrané autory!

Vracení: not be returned! **Výstava:** v Redman International Cartoon House.

Info: Hu Xiao Yu, Room 341 Building #364, Zhan Qian Ba Li Xiao Qu, Yun Jing Dong Li Tong Zhou Qu, Beijing 101121China / Web: www.redmancartoon.com/en

Email: hongtuart8@163.com / hongtucp@163.com

<http://www.redmanart.com/en/bencandy.php?fid=6&id=694>

IV. int'l competition of cartoons "Aleksandar Klas", Bělehrad - Srbsko

After a few years break ILUSTROVANA POLITIKA magazine again invites international cartoon contest under the name Aleksandar KLAS, cartoonists who faithfully acted on the first issue of the Ilustrovaná Politika magazine 1958. He drew cartoons under the motto ALEKSANDAR KLAS LINES TO YOU. As the most awardwinning cartoonist in the world 1990, entered the Guinness Book of Records.

Téma: Free.

Co poslat: Original works and signed digital prints. Ne dříve oceněné práce. Maximum **5. cartoons A4**. Spolu s vtipy poslat: photo, Curriculum Vitae (CV), and on the back of the works basic information (name, surname, address, e-mail address and telephone number).

Adresa:

ILUSTROVANA POLITIKA - Cetinjska 1 - 11000 Beograd - Serbia

Deadline: 1. 9. 2017

Ceny:

The first financial prize money and diplomas.

The second financial prize money and diplomas.

The third financial prize money and diplomas.

Celková suma peněz na ceny je 2,000 euro.

Several special prizes and diplomas.

Ceremonie a výstava: The award ceremony and exhibition will be held in Belgrade for a day ILUSTROVANA POLITIKA magazine 11. 11. 2017. **Katalog:** autoři s kresbami v katalogu - výtisk zdarma / **Vracení:** ne. **Více INFO o soutěži:** spiorad@gmail.com.

XIX. Cartoon bienále Novomestský Osten 2017 - Slovensko

Téma: HAPPY LIFE (Šťastný život)

DEADLINE: 31. 7. 2017

Formát: max. A3

Počet: není uvedeno

Pouze originální kresby - každá práce musí být podepsána a vzadu opatřena plnou adresou autora

Vracení: ne - práce zůstanou MsKS Nove Mesto nad Vahom.

Adresa: Mestské kulturné stredisko, Hviezdoslavova 4,

915 01 Nove Mesto nad Vahom, Slovensko

Výstava a ceremoniál: **15. 9. 2017**

Ceny:

1. cena: Gold Novomestsky Osten a 250 €

2. cena: Silver Novomestsky Osten a 150 €

3. cena: Bronze Novomestsky Osten a 100 €

Jury může udělit i další ceny.

Katalog: Vystavující autoři získají katalog.

Více info na: toonsmag.

Int'l Cartoon Exhibition Ymittos 2017 - Řecko

Téma : Make our day, make us laugh with your pen

Uzávěrka: 25. 7. 2017

Počet a rozměr: max 3 - A3 (300 dpi)

Adresa: cartoondafniymittos@gmail.com

Ceny:

1st Prize - 5 days accommodation (nights) at Delphi Palace Hotel (4*) Delphi

2nd Prize - 3 days accommodation (nights) at Delphi Palace Hotel (4*) Delphi

3rd Prize - Album of works by expressionist Painter George Bouzianis (in English or Greek language) edition of the Benaki Museum.

Další ceny: Alba a CD.

Originální propozice <http://caricaturque.blogspot.cz/>

Kalendárium

Nově do Kalendaria e-GAGu zařazené propozice zaslouží pár slov. Od 26. června až do data, kdy vyjde příští číslo 8 jsme zařadili 15 novinek - včetně stařinek to jsou dvě desítky příležitostí pro autory, kteří mají chuť si zasoutěžit. Ale ono jde i o něco jiného. Řada soutěží má totiž dané téma a vymýšlet vtip na dané téma není špatný nápad, kdo to zkoušel, tak ví,

jak to člověka nabudí a jak se postupně ze spousty nápadů usadí jen dva či tři - a ty jsou těmi pravými. Pak už stačí se nejprve mrknout někam na web, kde se vyskytují „plagiáty“, aby člověk neobjevoval už dávno objevené (**viz kresba vedle**: Autor *Tommy Thomdean* z Indonésie - 2011. **Srovnej** s dílem *Alexandra Pšenjanikova* z Ukrajiny - **2. cena** - **viz GAG**

str. 44) A ty vlastní originální kousky pak nutno vyřešit graficky nejen čistě, ale i podle toho, kam vtíp posílat. Není sice pravda, že známé „firmy“ mívají u jury vždy výhodu před neznámým autorem - ale nový autor se musí snažit upoutat porotce hlavně solidní výtvarnou úrovní - vždyť většinou jsou „jurysty“ rovněž výtvarníci. Proto: neodbývat, nespokojit se s první verzí, gumovat, překreslovat, koukat na to shora i ze spoda, řešit perspektivu i světla a stíny. A skončit, až bude jisté, že lépe už tu senzační pointu prodat nelze! Šup s dílem do obálky.

Na přelomu „prázdnin“, tedy července a srpna, se shlukly zajímavé soutěže; najdete tam i dvě akce na Slovensku. „Novomestský osten“ dělí od uzávěrky prešovského „Kýchání mozku“ jen dva týdny. Ale do té doby máte ještě půldruhého až dva měsíce čas si s tématy pěkně pohrát. A pokud jde o ostatní? Vezměte v úvahu **Náš tip** - jde o solidní soutěže a nechybí mezi nimi ta, kterou v létě hodláme navštívit... (ivHan)

2017	Název soutěže - místo konání	Body*)	Deadline	GAG**)
Červen	Africa soon by cartoonists - Maroko	-	15. 6. 2017	5
	Medplan - Teresina, Brazílie	***	16. 6. 2017	5
	Nishkhat Int'l Cartoon Contest - Irán	-	20. 6. 2017	5
	Int'l Cartoon Festival on productivity - Irán - NEW	**	26. 6. 2017	6
Náš TIP!!!	Freedom - SPAK - Polsko	****	30. 6. 2017	5
	„In vino veritas“ - Canava ride! - Itálie - nové	**	30. 6. 2017	6
Červenec	„Spasíbo!“ - Rusko - nové!	-	1. 7. 2017	6
	Libo Int'l Children Animation&Comics Festival - Čína NEW!	-	2. 7. 2017	6
Náš TIP!!!	Nasreddin Hodja - Ankara, Turecko	*****	14. 7. 2017	5
	Championship - Le Piastre, Itálie	-	15. 7. 2017	5
	Piracicaba (original) - Brazílie - nové!	***	17. 7. 2017	6
	I.C.C. Haifa - Izrael	*****	18. 7. 2017	5
	Exil I.C.C. - Essen, Německo - Novinka!	-	30. 7. 2017	6
	Mistři karikatury - Plovdiv, Bulharsko - Nové!	**	31. 7. 2017	6
	DLRM Cartoon Graphic Contest - Maďarsko - Nové!	-	31. 7. 2017	6
	Novomestský Osten - Nové Město n/V - Slovensko - New!	***	31. 7. 2017	6
Náš TIP!!!	Archeologie - Solin, Chorvatsko - Nowinka!	****	1. 8. 2017	6
Náš TIP!!!	Brain Sneezing - Mozky - Prešov, Slovensko - NOVÉ!!	****	15. 8. 2017	6
	Cartoonale „de Geus“ - Lebbeke, Belgie - News!	***	20. 8. 2017	6
	SICACO - Deajeon, Korea - nové!	***	31. 8. 2017	6
	Gold Panda - Čína - Nové!	***	31. 8. 2017	6
	Aleksandar Klas - Bělehrad, Srbsko - NEW!	***	1. 9. 2017	6

*) ve sloupci **Body** vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. **Cím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou** obvykle **nové** anebo málo ověřené soutěže.

***) ve sloupci uvádíme **číslo e-GAGu**, v němž najdete český výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

Upozornění: Nelekněte se, prosím, když vám přijde z této adresy další zásilka! Jde o dvacíťstránkový **GAG na léto**, lehce laděná příloha, kterou maskujeme, že červnové dvojčíslo nemá sto stránek, jak by bylo logické, ale jen půlku. Respektujeme vaše právo oddechnout si od naší vydavatelské agrese. A prosíme o shovívavost, když si teď v redakci dopřejeme na chvíli *Lehára*. **G-men**

e-GAGmag * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. **15. ročník**. Toto je č. **2017/6+7** (634) ze **16. 6. 2017** * Číslo **2017/8** vyjde (asi) **15. 8. 2017** * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz